

வேளாட்டம்

2014 மார்ச்

இதழ் 10

30.00 ரூபா

தேர்தல் அரசியல் தொடர்பாக கலந்துரையாடல் ஆரம்பம்!

தேர்தலின் உண்மையும்
நாம் எடுக்கவேண்டிய பக்கமும்

மாகாணசபை தோதல்கள் நடைபெறவிருக்கும் மேல் மற்றும் தென் மாகாண மாவட்டங்களில் கருத்தரங்குகளையும் கலந்துரையாடல் களையும் நடாத்த முன்னிலை சோஸலிஸக் கட்சி தீர்மானித்துள்ளது.

முதலாளித்துவ தேர்தல் முறைமையின் உண்மையான சுயருபத்தை தோலுரித்துக்காட்டும் அதேவேளை இத்தேர்தலில் மக்கள் தெரிவுசெய்ய வேண்டிய பக்கம் தொடர்பாக தெளிவுபடுத்த தீர்மானித்துள்ளதாக தெரியவருகிறது. இவ் வேலைத் திட்டமானது மேல் மற்றும் தென்மாகாண மாவட்டங்களின் பிரதான நகரங்களான கொழும்பு, கம்பஹரா, கருத்துறை, காலி, மாத்தறை, அம்பாந்தோட்டை ஆகிய நகரங்களில்

கருத்தரங்குகளை நடாத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளதாக முன்னிலை சோஸலிஸக் கட்சி தெரிவிக்கிறது. இதன் முதற்கட்டமாக மார்ச் 03ஆம் திகதி மாலை 03மணிக்கு கொழும்பு பொது நூலக கேட்போர் கூடத்தில் கருத்தரங்கு இடம்பெற்றது. இதற்கு மேலதிகமாக சிறு சிறு கூட்டங்களும் வீட்டுக்கு வீடு மக்கள் சந்திப்புகளை நடாத்தவும் முன்னிலை சோஸலிஸக் கட்சி திட்டமிட்டுள்ளதாக தெரியவருகிறது.

விதைகளுக்கான புதிய உரிமச் சட்டம் உள்ளூர் விதைகளை இல்லாதழிக்கும்

தீர்மானமாக கொண்டு வரப்பட்ட இந்த விதைகளுக்கான புதிய உரிமச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வர அனுமதிக்கப்படுமாயின் அச்சட்டம் நாட்டினுடைய விவசாயிகளுக்கு உள்ளூர் விதைகளை விற்பனை செய்யும் உரிமையை இல்லாதழிக்கும் என விவசாயிகளின் கூட்டு ஒன்றியத்தின் தலைவர் தோழர் எஸ்.கே.சுபசிங்க இச்சட்டத்தின் விளைவினை புட்டு வைத்தார்.

விவசாயிகளின் கூட்டு ஒன்றியத்தினால் கடந்த மாதம் இந்த விதைகளுக்கான புதிய உரிமச் சட்டம் தொடர்பில் நடாத்தப்பட்ட பட்டறை ஒன்றின் போது அவர் இதனைக் கூறினார். அவர் மேலும் இந்தக்

கூட்டத்தில் மிக வலியுறுத்தியது எதுவெனில், விவசாயத் தொழிற் துறையின் உயிர்முச்சென இருப்பது இந்த உள்ளூர் விதைகளை. அவற்றை விற்பனை செய்யும் உரிமையை எமது நாட்டு விவசாயிகளிடமிருந்து இச்சட்டம் தட்டிப்பறிக்கிறது என்பதாகும். நடைமுறைக்கு வரும் பட்சத்தில் விவசாயிகள் தங்கள் உள்ளூர் விதைகள் மீதான உரிமத்தை இச்சட்டம் ஒரு சீர் முறைமையுடன் பறித்தெடுக்கும்.

விவசாயப் பணிப்பாளர் நாயகத்துக்கு இச்சட்டத்தின் மூலம் வழங்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்களை எவ்வாறு இச்சட்டத்தின் கீழ் எதிர்நோக்குவது என்ற எந்த விதிகளையோ

02 ஆம் பக்கம் பார்க்க...

இம்மாதம் 03ஆம் திகதி கொழும்பு பொது நூலக கேட்போர் கூடத்தில் 'முன்னிலை சோஸலிஸக் கட்சி' 'தேர்தலின் உண்மையும் நாம் எடுக்கவேண்டிய பக்கமும்' என்னும் தலைப்பில் நடாத்திய கருத்தரங்கில் கட்சியின் பிரச்சார செயலாளர் தோழர் புகுஜாகொட கருத்துரையாற்றுவதையும் கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்ட மக்களில் ஒருபகுதியினரையுமே படங்களில் காண்கிறீர்கள்.

தீருட்டு வைத்தியர்களும்
உண்மையான சிசிச்சையும்

7
கசினோவால்
தொடர்கிறது
இலங்கை
சுயாதிபத்தியமற்ற
நாடாக

Facebook வரமா? சாபமா?

முறைகேடான மருத்துவ பட்டப்படிப்பிற்கான மானியங்களுக்கான வர்த்தமானி அங்கீகாரம் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

அது முறைகேடானது என்பதற்காக அல்ல!

உயர் கல்வியமைச்சின் செயலாளர் நாயகம், தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் இலங்கையின் மருத்துவ கவுன்சினில் அங்கீகாரம் பெறாமலே மருத்துவ கல்விக்கான பட்டங்களை வழங்கும் என்ற வர்த்தமானி அறிவித்தலை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு தனக்கு ஜனாதிபதி அறிவுறுத்தியிருப்பதாக தெரிவித்திருக்கிறார்.

இந்த வர்த்தமானி அறிவிப்பினால் மன்றங்கள் இதன் மூலம் அரசியல் ஆதாயம் அடைகின்றனர் என்று இது குறித்து ஜனாதிபதி தனது கவலையை

வெளிப்படுத்தினார் என்றும் அதன் பலபலனாகவே இந்த வர்த்தமானி அறிவிப்பு மீளப் பெறப்பட்டது என்றும் உயர்கல்வி அமைச்சின் செயலாளர் நாயகம் தெரிவித்தார்.

ஆகவே இதன் மூலம் என்ன தெளிவாகிறது எனில் அரசாங்கம் வர்த்தமானி அறிவிப்பை மீளப் பெற்றுக்கொள்ள நிர்்பந்திக்கப்பட்டதானது, மேல்மாகாண மற்றும் தென்மாகாண தேர்தலில் இந்த அறிவிப்பினை ஒரு பொறியாக வைத்து எதிர்க்கட்சிகள் அரசியல் இலாபங்களை அடைந்து விடக் கூடாது என்பதற்காகவே.

எதிர்க்கட்சிகள் இதனை வைத்து அரசியல் ஆதாயம் அடைய முடியும் என்ற வாய்ப்புகள் இல்லை எனும் பட்சத்தில் அரசாங்கம் மீளவும் இதனைக் கொண்டு வர தயாராகவே உள்ளது என்பதையும் ஜனாதிபதியின் இக் கூற்று வெளிப்படுத்துகிறது.

இலங்கை மருத்துவ கவுன்சில், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்க சம்மேளனம், அனைத்துப் பல்கலைக்கழக மாணவர் சம்மேளனம் என்பவை இந் வர்த்தமானி அறிவிப்பினை மீளப் பெறுமாறு முன்னர் கோரியிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

அரசாங்க மருத்துவமனைகளில் நோயாளர் வார்ட்டுக்களுக்கு கட்டணம்!

சுகாதார அமைச்சர் மைத்திரிபால் சிறிசேனவினால் 2014 இலிருந்து அரசாங்கத்தின் கீழ் இயக்கப்படும் எல்லா மாவட்டங்களிலுமுள்ள மருத்துவமனைகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஆகக்குறைந்து ஒரு நோயாளர் வார்ட்டு விசேட தளபாட வசதிகளுடன் நிறுவப்படும் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

தனியார் மருத்துவ மருத்துவமனைகளில் சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்வதற்காக செல்லும் பல நோயாளிகள், முக்கிய அரசு மருத்துவமனைகளில்

ஆகக்குறைந்த ஒரு வார்ட்டையாவது பணம்செலுத்தி சேவை பெறும் முறையில் நிறுவவேண்டும் எனத் தன்னிடம் கேட்டுக்கொண்டதாக மேலும் அவர் மீடியாக்களுக்கு கூறினார். சுகாதாரக்காப்பீட்டுத் திட்டம் 2014 ம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்படும் எனவும் அவர் மேலும் தெரிவித்தார். சுகாதாரசேவையினை தனியார் மயப்படுத்தும் நவ தாராளமய திட்டத்தின் ஒரு பகுதியே இதுவென ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

விதைகளுக்கான புதிய உரிமச்...

செயன்முறைகளையோ காண முடியவில்லை.

இங்குள்ள ஆபத்தான கூறினை புரிந்து கொள்வதற்கு, நாட்டின் அரசியல் சாசனத்தின் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் குறைந்தபட்ச நிலமைகளின் போதாவில் கூட நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தினூடே நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய

ஜனாதிபதியின் அதிகாரம் கூட சவாலுக்குள்ளாகலாம்.

இந்தச் சட்டப் பிரேரணையின் கீழ் விவசாயப் பணிப்பாளர் நாயகத்துக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்களை எதிர்கொள்ளும் எந்த வழிவகைகளும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இது எங்களது உள்ளூர் விதைகளை

விற்பனை செய்யும் அதிகாரத்தை நவ தாராளமயத்துக்கும், மொன்சான்டோ, சின்பென்னா, சிற்றாமோ, பேயர் கோன்ற முக்கிய பன்நாட்டு நிறுவனங்களுக்கும் கையளிக்கும் நடவடிக்கையின் ஆரம்பப் படியாகும் என்று அவர் மேலும் வலியுறுத்திக் கூறினார்.

வடக்கு இராணுவ முகாம்களுக்கு காணி உறுதிப்பத்திரங்கள்!

இராணுவம் எடுத்துக்கொண்ட காணிகள், மற்றும் இராணுவ முகாம்கள் கட்டியெழுப்பப்பட்ட காணிகள், அத்தோடு பொலிஸ் நிலையங்கள் இருக்கின்ற காணிகள் எல்லாவற்றுக்கும் காண உறுதிப்பத்திரங்களை வழங்குவது என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கின்றது.

இந்த உறுதிப்பத்திரங்கள் வழங்கப்பட்டதன் பின்னர் இந்தக் காணிகள் யாவும் இராணுவத்தினுடையது அல்லது பொலிசின் சொத்தாக வந்துவிடும். அதன் பின்னர் எவரும் இந்தக் காணிகளுக்கான உரித்து தம்முடையது என்று எந்தக் கோர்ட்டுக்கும் செல்ல முடியாது.

திருட்டு வைத்தியர்களும்...

முதலாளித்துவ கடமைகள் பற்றியாவது விவாதமொன்று இல்லை. நிலவும் பின்தங்கிய வழக்காறுகளை அதிகாரத்திற்காக பயன்படுத்துவது எப்படி என்ற விவாதமே நடக்கிறது. கடந்த காலத்தில் பொது பல சேனா போன்ற தீவிர இனவாதிகளோடு உறவுகளை வைத்துக் கொண்டமை அதிகார பலத்திற்காக கைவிடமுடியாத எந்தக் கொள்கையும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் கிடையாது என்பதற்கு இது சிறந்த உதாரணமாகும்.

இதற்கிடையில் மக்கள் விடுதலை முன்னணி செங்கொடிகளை தூக்கிக் கொண்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் வழிமுறைகளுக்குள் நுழைந்துள்ளது. மத்தியதர வர்க்கத்தை இலக்காக வைத்து அரசியல் நடத்துவதாக மக்கள் விடுதலை முன்னணி இப்போது வெளிப்படையாகவே கூறுகிறது. இந்த போலி மத்தியதர வர்க்கத்திற்குள் இருக்கும் அபிலாசைகள் எத்தகையன? அவர்களுக்கு தேவைப்படுவது இந்த சமூகமுறையை அப்படியே வைத்திருந்து ஜனநாயகம், நல்லாட்சி, சட்டத்தின் ஆதிபத்தியம் போன்ற கோஷங்களை திரும்ப திரும்ப உச்சரித்துக் கொண்டு அதனை ஓரளவு அழகுபடுத்திக் காட்டுவதேயாகும் அது, முறையை மாற்றும் கட்சியல்ல. இந்த சிறு முதலாளித்துவ நவ தாராளமய முதலாளித்துவத்தினால்

வளர்க்கப்பட்ட பண்டமாற்றுப் பொருட்கள் மீதான நாட்டம், கெட்ட சிந்தனைகள், ஆத்மீக மையப்படுத்தல் போன்ற வழக்காறுகளினதும் இனவாதம்-மதவாதம்-மூட நம்பிக்கை போன்ற பிற்போக்குத்தனங்களின் வடிவமைப்பாகும். அவர்களது அபிலாசைகளுக்காக தியாகம் செய்யும் கட்சிக்கு இனவாதத்தின் எல்லையை தாண்ட முடியாது. மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்கு தனது மாநாட்டு தொனிப்பொருள் தேசிய ஒற்றுமை, தேசிய சுதந்திரம், போன்ற வர்க்க ரீதியில் குழப்பமான வார்த்தைகளை பயன்படுத்த நேர்ந்தது இந்தச் சூழ்நிலையில் தான். தேர்தலின்போது விருப்பு வாக்கு கேட்பது, வேட்பாளர்களின் புகைப்படங்களை காட்சிப்படுத்துவது போன்றவை ஊடாக மக்கள் விடுதலை முன்னணி முதலாளித்துவ கட்சி அமைப்பிற்குள் நுழைந்து கொண்டிருப்பது தெரிகிறது. இதுவரை பெயருக்காவது மேலோட்டமாக காட்டிய புரட்சிகர போக்கையும் இடதுசாரிய வடிவத்தையும் கைவிட்டிருப்பது தெரிகிறது. மரபுவழி முதலாளித்துவ அரசியலுக்குள் நுழைவதற்காக இடசாரியத்தின் தனித்துவத்தை மட்டுமல்ல தீவிர மாற்றீடுக்கான தனித்துவத்தையும் கைவிடவேண்டும். இப்போது அதன் நிலை சமூகத்தில் நிலவும் மூடத்தனத்தை முகாமைத்துவம் செய்து, கட்சி என்ற வகையில் இருப்பை பாதுகாத்துக் கொள்வதும், ஊடகங்களில்,

போலி சிவில் புத்திஜீவிகளினதும் மூலதன உரிமையாளர்களினதும் இலச்சிணையுடனான தரச்சான்றிதழை பெற்றுக் கொள்வதன் ஊடாக பிரபலத்தை பாதுகாத்துக் கொள்ளும் தலைவிதிக்குள் மாறுவது மாத்திரமேயாகும். அதற்காக கொள்கைகளையும் அடிப்படைகளை கைவிட வேண்டும். இவ்வாறு கொள்கைகளை கைவிடுவது தொடர்பில் சில உதாரணங்கள் மக்கள் விடுதலை முன்னணியால் வெளியிடப்பட்ட எமது பார்வை என்ற கொள்கை பிரகடனத்தில் காண முடியும். மக்களின் சுகாதாரத்தை வர்த்தக தேவைகளுக்காக சுரண்டுவதற்கு இடமளிக்கப்படாததோடு சுய விருப்பத்தின் மீது தனிப்பட்ட தேவைக்காக சுகாதார சேவைகளை பெற்றுக் கொள்ளும் நபர்களின் உரிமைக்கு மதிப்பளிக்கும் விதத்தில் அந்தத் துறையை நாடாத்திச் செல்வதற்கு அனுமதி கிடைத்தாலும், அவற்றின் மூலம் வழங்கப்படும் சேவைகளின் தரம் குறித்து அரசாங்கத்திற்கு உறுதி செய்யக் கூடிய விதத்தில் கண்காணிப்பு பொறிமுறையொன்று ஸ்தாபிக்கப்படும்.

அதாவது சுகாதார சேவை தனியார்மயமாவதோடு, சுகாதார சேவை வர்த்தக பண்டமாக ஆகிவிடும். அதுமாத்திரமல்ல, பல்வேறுபட்ட தரச் சான்றிதழ்களும், கண்காணிப்பு பொறிமுறை ஊடாக தனியார்

சுகாதார சேவைக்கு அரசு அங்கீகாரம் மற்றும் சட்டரீதியான உரிமையும் வழங்கப்படும். இது நவ தாராளமய முதலாளித்துவமே அல்லாது நவீன சோஷலிஸம் அல்ல. வரிக் கொள்கையில் கூட கீழ் வர்க்கத்தின் மீது வரிச்சுமை ஏற்றப்படுவதோடு, முதலாளிகளுக்கு வரிச் சலுகை வழங்கும் நவ தாராளமய கொள்கையை மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. உற்பத்திப் பொருளாதாரத்தை கட்டியெழுப்பும் காரியத்தில் பங்கேற்கும் தனியார் துறைக்கு முதல் ஐந்து வருடத்திற்கு வரிச் சலுகை மற்றும் அது சார்ந்த ஏனைய வசதிகளும் உறுதி செய்யப்படும்.

இந்த இரு கொள்கைகளை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டாலும் அவை நவ தாராளமய முதலாளியத்தினது கொள்கையாக இருப்பதோடு, அவற்றுக்கும் சோஷலிஸத்திற்கும் இடையில் சம்பந்தம் கிடையாது. இந்தக் கொள்கைகளை மலறிந்த ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் வெற்றிகரமாக செயற்படுத்துவதோடு, மாற்றமொன்று இருக்குமானால் அது அரசாங்கம் இவற்றை வெளிப்படையாக சொல்வதற்கு திறானி இல்லாமைதான். இவற்றை பார்க்கம்போது, மக்கள் விடுதலை முன்னணி மாற்றீடுக்கான பாதைக்குப் பதிலாக இந்த குட்டையிலேயே இறங்கி, முன்றாவது அல்லது நான்காவது இடத்தைப் பெற்று,

சில உறுப்பினர்களையும் பெற்று, வழிநடத்திக் கொண்டு வாய் வீச்சுக்களினால் பெற்ற செல்வாக்கை பாதுகாக்கும் பாதையிலேயே பயணிக்கிறது. அது ஓரிரு தலைவர்களின் நெருக்கடியல்ல அதன் ஒட்டு மொத்த அமைப்பு மற்றும் தந்திரோபாயத்தின் நெருக்கடியாகும்.

அதன்படி, வெறுப்படைந்திருக்கும் சமூகத்தின் முன்னால் இருப்பது திருட்டு வைத்தியர்கள் என்பது தெளிவாகிறது. அந்த திருட்டு வைத்தியர்களின் பின்னால் ஓடும் சமூகச் சக்திகளின் முன்னால் எதிர்காலத்திலும் வரலாறு திறந்தே இருக்கும். இத்தருணத்தில் எவ்வகையான கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் வர்க்கத்தை பற்றிய நம்பிக்கை, நன்னோக்கு மற்றும் திடசங்கற்பம் சிதையாமல் நாடாத்திச் செல்லும் இடதுசாரிய இயக்கத்திற்கான இடைவெளி திறந்தே இருக்கிறது. அமைப்பு என்ற வகையில் அதிகமதிக்காமா சமூகக் கடமைகளை பொறுப்பேற்க வேண்டியதும், இடதுசாரிய அடிப்படைகளை நன்றாக அறிந்து கொள்ளும் விடயத்தில் முனைப்போடு செயற்பட வேண்டியதோடு, வர்க்கத்துடன் ஐக்கியப்பட்ட செயற்பாட்டிற்குள் நுழைவதன் மூலமே அந்த எதிர்பார்ப்பை வெற்றிகரமாக்கிக் கொள்ள முடியும். புரட்சியை எதிர்பார்ப்பவர்களின் முன்னால் உள்ள சவால் அதுதான்.

காணாமல் போனவர்கள் தொடர்பான ஆணையத்தின் கூற்றுப்படி 15,000 பேர் காணாமல் போயுள்ள நாட்டில் வனாதமுல்லை பகுதியில் ஒரு நபர் கடத்தப்பட்டார். நூற்றுக் கணக்கில் ஆயிரக்கணக்கில் காணாமல் போகும்போது அமைதியாக பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நாட்டில் வனாதமுல்லையில் மக்கள் ஆர்ப்பாட்டம் தலைதூக்கியதன் பின்னர் காணாமல்போன நபர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். சில காலங்களுக்கு முன்னர் வடக்கில் செம்மணி புதைகுழியும் தெற்கில் சூரியகந்தை கூட்டுப் புதைகுழிகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இப்போது வடக்கில் மன்னார் மற்றும் தெற்கில் மாத்தளை கூட்டு புதைகுழிகளும் தோண்டப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பற்றைக்குள்ளும் எலும்புகள் கண்டெடுக்கப்படும் நாட்டில், அது குறித்து எவருமே வாய் திறக்காத நாட்டில் இறைச்சிக்காக மாடுகள் அறுக்கப்படுவதற்கு எதிராக பெளத்த பிக்குகள் நடத்தும் சத்தியாக்கிரகத்திற்கு பாரிய ஊடகப் பிரச்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. இது கொழும்பை மையமாகக் கொண்ட நடுத்தர வர்க்க தாராளமயவாதிகளின் “ஜனநாயகம்” சம்பந்தமான பிரச்சினையாகும். எப்படியிருந்தாலும் எமது நாட்டு மக்களுக்கு வாழும் உரிமை பறிக்கப்படுவது சம்பந்தமான பிரச்சினையின் இன்றைய நிலை இதுதான்.

இப்படியான மகா பயங்கர நிலைமையை உருவாக்கி அமைதியாக்கப்பட்ட மண்ணில் நவ தாராளமய வித்துக்கள் ஒவ்வொன்றாக நடப்படுகின்றன. புதிதாக கொண்டு வரப்பட்ட விதைகள் மற்றும் நடுகைப் பொருட்கள் சட்டமூலத்தினால் விவசாயிகள் மத்தியில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டுள்ளது. தனியார் நிறுவனங்களை பட்டதாரிகளை உருவாக்கும் நிறுவனங்களாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கு வர்த்தமானி பத்திரிகையை வெளியிடும் அரசாங்கம், அதற்கான குழுவின் தலைவராக அமைச்சர் எஸ்.பி. திசாநாயகாவின் புத்திரனை நியமித்திருக்கிறது. ஆகவே, குழு திருடனின் தாயாரிடம் மை வெளிச்சம் பார்ப்பதை விடுத்து திருடனின் மகனிடம் மை வெளிச்சம் பார்க்கும் குழுவாக ஆகியிருக்கிறது. கொழும்பு நகரில் அதிக பெறுமதிவாய்ந்த காணிகள் பல்தேசியக் கம்பனிகளுக்கும், தேசிய முதலாளிகளுக்கும் தாரைவார்ப்பதற்காக அப்பிரதேசங்களிலிருந்து மக்கள் அகற்றப்பட்டுக்

அரசாங்கத்திடமுள்ள மாயக்கோல் தான் “ஜெனீவா மின்சார நாற்காலி” நவ தாராளமய முதலாளித்துவத்தினால் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புக்கள் குறித்து சிறு எதிர்ப்பு கூட நிறுவனமயப்பட்ட எதிர்ப்பாக மாறுவதை அடக்குமுறையினாலும், கோட்பாட்டு ரீதியிலும் கீழ்ப்படிய வைப்பதன் மூலமே தடுக்க முடியும். அடக்குமுறை நன்றாக அரங்கேற்றப்படுவதோடு, கோட்பாட்டு கண்காட்டி வித்தைக்கும் அரசாங்கம் முக்கியத்துவமளிக்கிறது. அதற்கேற்பவே ஜெனீவா பற்றிய பேச்சுக்கள் ஒலிக்கின்றன. பார்வைக்கு வித்தியாசமாகத் தெரிந்தாலும், நவ தாராளமய முதலாளியத்தோடு பிணைந்த சுயநலமும் பிற்போக்குத்தனமும் கைகோர்த்துக் கொண்டு முன்னேறுகிறது. அவற்றிற்கிடையில் சிங்கள இனவாதம் அரசாங்கத்தின் இருப்பிற்கு அத்தியாவசிய சாதனமாக இருக்கிறது. அது மாத்திமல்ல, இனவாத தலைப்புக்கள் நேரடியாகவும் பகிரங்கமாகவும் மேடையேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கான சிறந்த உதாரணத்தை மேல்மாகாண தேர்தல் களத்திலிருந்து

“ சில காலங்களுக்கு முன்னர் வடக்கில் செம்மணி புதைகுழியும் தெற்கில் சூரியகந்தை கூட்டுப் புதைகுழிகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இப்போது வடக்கில் மன்னார் மற்றும் தெற்கில் மாத்தளை கூட்டுப் புதைகுழிகளும் தோண்டப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பற்றைக்குள்ளும் எலும்புகள் கண்டெடுக்கப்படும் நாட்டில், அது குறித்து எவருமே வாய் திறக்காத நாட்டில் இறைச்சிக்காக மாடுகள் அறுக்கப்படுவதற்கு எதிராக பெளத்த பிக்குகள் நடத்தும் சத்தியாக்கிரகத்திற்கு பாரிய ஊடகப் பிரச்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. ”

திருட்டு வைத்தியர்களும் உண்மையான சிகிச்சையும்

கொண்டிருக்கிறார்கள். பொரள்ள வனாதமுல்லை பகுதியில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட குழப்ப நிலைக்கும் அடிப்படை இந்த பிரச்சினைதான். இவ்வாறாக நவ தாராளமயத்தின் வித்துக்கள் நன்றாக விதைக்கப்படுவதோடு, சமூகத்தில் அதிருப்தியும் எதிர்ப்பும் வளர்ந்து வருகிறது. அந்த எதிர்ப்பு தேர்தல் முடிவுகளில் வெளிவராத போதிலும், அந்த வளர்ச்சியின் ஆபத்து அரசாங்கத்திற்கு தெரியாமல் இருக்க முடியாது. எதிர்ப்புகள் பரவலாகக் காணப்படுவதோடு அது ஒரே இலக்கை நோக்கி மையப்படுவது காலம் குறித்த பிரச்சினை மட்டுமே என்பதை மஹிந்த நன்கறிவார். சுருக்கமாகச் சொல்வதாயின், அரசாங்கம் தற்போது வேலைத்திட்டமொன்றில்லாத தலைமைத்துவம் இல்லாத ஆனால் எதிர்ப்பை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் இராணுவத்திற்கு முகம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை எதிர்கொள்வதற்காக

பெற்றுக் கொள்ள முடியும். சிங்கள- தமிழ்- முஸ்லிம் மக்கள் கலந்து வாழும் பன்முக கலாச்சாரத் தன்மையும்

மத பன்முகமும் அதிகமாகக் காணப்படும் கொழும்பு மாவட்டத்திற்கு அரசாங்கக் கட்சியின் தலைவராக உதய கம்மன்பில நியமிக்கப்பட்டுள்ளமையாகும். தீவிர சிங்கள இனவாதக் கருத்துக்களை வெளியிடும் உதய கம்மன்பில தனது தேர்தல் பிரச்சாரத்தை பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் கோட்பாடைய ராஜபக்ஷவின் தலைமையில் ஆரம்பித்தார். நாட்டின் தேர்தல் சட்டத்தின்படி பார்த்தால் அரச அதிகாரியொருவர் தேர்தல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவது சட்டவிரோதமாகும். அந்த சட்டங்கள் எதுவும் பொருந்தாத இனவாதத்தின் ஊர்வலம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றது.

அரசாங்கம் இனவாதத்தை தனது முக்கிய ஆயுதமாகக் கொண்டிருப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஏனெனில் இலங்கை முதலாளியத்தின் உடம்பு பூராவும் அதுதான் நிறைந்திருக்கின்றது. மறுபுறம் அதிருப்தியுடன் அவலப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மக்களை கட்டுக்கோப்புக்கள் வைத்துக் கொள்ள இனவாதம் தேவைப்படுகிறது. அரசாங்கம் நாடாளுமன்றத்தின் முன்னாலும் தாமரை இலையில் சோறு சாப்பிடும் “எமது கிராம”த்தை நிர்மாணிப்பதிலும் சுயநலத்தை வளர்ப்பதோடு, நவ தாராளமயத்தின் வாசலை மேலும் மேலும் திறந்து உலக மூலதனம் நுழைவதற்காக வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. இந்த இரட்டை தந்திரத்தின் ஊடாக பிறக்கும் கலப்பின மற்றும் இரண்டும் கெட்டான் நிலையிலுள்ள சமூகத்தோடு உரையாடுவது மிகக் கடினமான சவாலாக இருக்கிறது.

அரசாங்கத்திற்கு மாற்றீடாக தோன்றி நிற்கும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி என்ன செய்கிறது? மேலோட்டமாக பார்க்கும்போது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தனது மதிப்பிற்குரிய தாராளமயத்தினதும் சமூக ஜனநாயகத்தினதும் நிலைப்பாட்டிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு சவால் விடுவதாகத் தெரிகிறது. என்றாலும் நடப்பது அதுவல்ல. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் நிலைத்தல் மற்றும் வர்க்க நோக்கத்தின் பக்கத்தால் பார்க்கும்போது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்திற்கு இணக்கமாகவே செயற்படுகிறது. கல்வி, சுகாதாரம், விவசாயம் ஆகிய துறைகள் வர்த்தகமயமாவதில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு எந்த கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது.

மக்களை விரட்டியடித்து காணிகள் கம்பனிகளிடம் ஒப்படைக்கப்படும்போது, தமது ஆகக் கூடிய லாபத்திற்காக மக்கள் வாழ்க்கையையும், சுற்றாடலையும் அளவில்லாமல் அழிப்பதற்கு இடமளிக்கும்போது ஐதேக அதற்கு உடன்படுகிறது. இதற்கிடையில் அரசாங்கத்திற்கு சவால் விடுவதற்காக அவர்கள் தெரிவு செய்திருப்பது ஜனநாயகம் சம்பந்தமான கோஷத்தையே. ஆனால், ஆகக் குறைந்தது முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் சம்பந்தமாக தாராளமய கருத்தாக்கத்தின் மீது காலான்றிக் கொண்டு இருப்பதனால் அல்ல. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிடம் இருப்பது கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட எதிர்கால திட்டங்களுடனான அரசியல் அல்ல. அந்தந்த சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு தமக்கு நண்மையக்கும் விதத்திலான பிரசித்தி பெற்ற விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுவதுதான் அதன் கொள்கை. குழம்பிய குட்டையில் மீன் பிடிப்பதுதான் அதன் கொள்கை. இலங்கையைப் போன்ற பின்தங்கிய முதலாளித்துவ நாட்டில், தாராளமய எடுத்துக்காட்டுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட முதலாளித்துவ கட்சிகள் உருவாக மாட்டாதென்பதற்கு அதிகமாக தர்க்கிக்க வேண்டியதில்லை. இருப்பது அதிகாரத்திற்காக நூல் மந்திரிக்கும், அதற்காக

ஜனநாயகத்தைப் பற்றி உளறிக் கொட்டும் கட்சிகள் மாத்திரமே. நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறைக்கு எதிராக ஐதேக மேற்கொள்ளும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் இறுதியில் நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள பிரதமரை நிர்மாணிக்கும் இடத்தில் நின்று விட்டமை இதற்கு ஒரு உதாரணமாகும். ஐதேகவின் அரசியல் அணுகுமுறைக்குள் ஆகக் குறைந்தது முடிவுறாத

02 ஆம் பக்கம் பார்க்க...

தன் இனம் ஊடாக சமூகத்தை அணுகுகின்றவை அனைத்தும் இனவாதமாக இருக்கின்றது. இது இலங்கை சமூகத்தில் புரையோடிவிட்ட புற்றுநோயாக, ஒடுக்கப்பட்ட அனைத்து மக்களையும் முன்னிறுத்தி சிந்திப்பதையும், செயற்படுவதையும் தடுத்து நிறுத்துகின்றது. இடதுசாரிய சிந்தனைகள் மற்றும் செயற்பாடுகளைக் கூட இது விட்டு வைக்கவில்லை. தீவிர இனவாதக் கட்சிகளின் செயற்பாட்டுக்கு குறைந்ததல்ல, இனம் சார்ந்த இடதுசாரியத்தின் இனவாதக் கண்ணோட்டம். முற்போக்கு பேசுகின்றவர்களும், "மார்ச்சியம்" பேசுகின்றவர்களும் கூட விதிவிலக்கல்ல. முழு மக்களையும் முன்னிறுத்தி கருத்துக்களையும் செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுக்கத் தவறுகின்றவர்கள், இனவாதிகளாகவே செயற்படுகின்றனர்.

கட்சிகள் மற்றும் அறிவுத்துறையினரின் செயற்பாடுகள் இப்படி இருக்க, மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைப் போராட்டமோ வேறாக இருக்கின்றது. அன்றாட வாழ்க்கைத் தேவைகளைக் கூட பூர்த்தி செய்ய முடியாது உள்ளனர். நாள் தோறும் உழைத்து உழைத்து களைத்துப் போகின்றனர். ஒரு நேர உணவைப் பெறுவதற்கே, வாழ்க்கை பூராவும் மாறடிக்கின்றனர். ஆரோக்கியமாக வாழ்வதற்கான அடிப்படை மருத்துவம் தொடங்கி குழந்தைகளின் கல்விக்காக கூட போராடுவதே வாழ்க்கையாகிவிட்டது. ஆக வாழ்க்கையை சுற்றி அனைத்துமே போராட்டமாகி வருகின்றது.

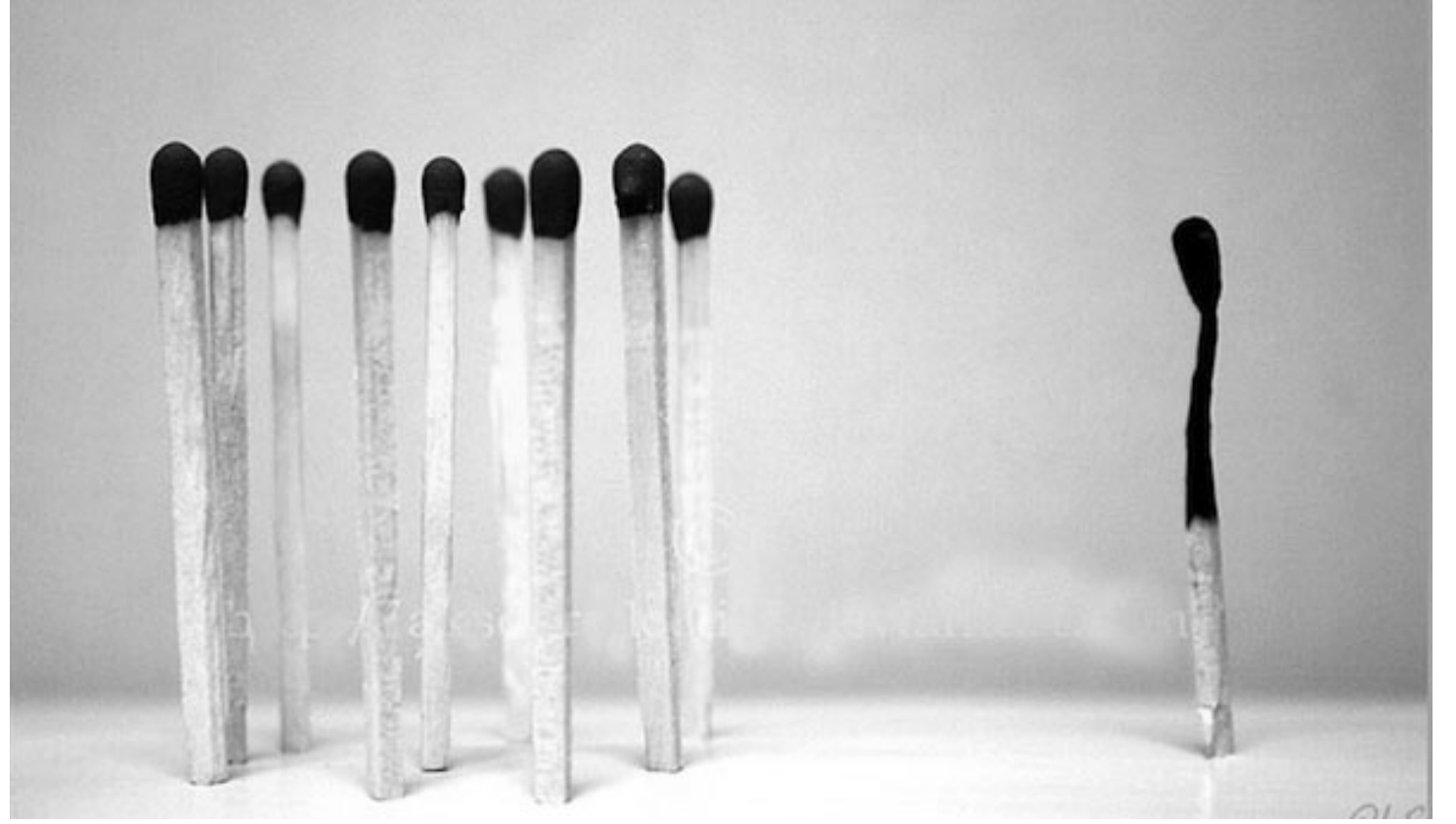
மக்கள் வாழ்க்கைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக, ஒரு வேலையைத் தேடி அலைகின்றனர். கிடைக்கும் உழைப்பிற்கு போதுமான கூலி கிடைப்பதில்லை. தன்மானத்துடனும் கௌரவத்துடனும் உழைக்க முடிவதில்லை. அவமானமும், அருவருப்பும், வெறுப்பும் கொண்ட அன்னியமான உழைப்புச் சூழலில், உழைப்பு சூறையாடலுக்கும் சுரண்டலுக்கும் உள்ளாக்கப்படுகின்றது. உழைப்பு விருப்புக்குரிய, மகிழ்ச்சிக்குரிய, வாழ்வின் ஒரு அங்கமாக இருப்பதில்லை. இலங்கை மக்களின் பெரும்பகுதியினர் வாழ்க்கை நிலை இதுதான். வாழ்வு சமையாகி, வாழ்வு பற்றிய அச்சத்துக்குள் அடிமைப்படுத்தி உழைப்பை பிழிந்தெடுக்கின்றனர். உழைத்து வாழும் அனைத்து மக்களினதும் நிலை இதுதான்.

அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் கனவுடன், மக்கள் நாடு விட்டு நாடு சென்று பிழைக்க முனைகின்றனர். அன்னிய நாடுகளிலோ உழைப்பு அடிமைகளாகவும், கொத்தடிமைகளாகவும் மாற்றப்படுகின்றனர். அங்கு எந்த உரிமைகளும் நடைப்பிணமாகி விடுகின்றனர். புலம் பெயர்ந்து உழைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில், பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளைக் கூட அநாதரவாக விட்டு விட்டுச் செல்லுகின்றனர். தங்கள் வாழ்க்கைத் துணைகளையும், உறவுகளையும் கூட, வருடக் கணக்கில் பிரிந்து விடுகின்ற, பல இலட்சம் மக்களின் அவலங்கள் சொல்லிமாறாது. வாழ்க்கைக் கனவுகள் சிதைபட, அவலங்களும் மன உழைச்சல்களும் வாழ்க்கையாகிவிடுகின்றது. புலம் பெயர்ந்து உழைக்கும் மக்களின் பொது அவலம் இதுவுமாகும்.

இலங்கையில் சட்டத்துக்கு புறம்பான சுதந்திர வர்த்தக வலயங்களில், உரிமைகளற்று உழைக்கும் மக்களுக்குள் எந்தக் குறுகிய அடையாளத்தையும் காணமுடியாது. தங்கள் உற்பத்திக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காது ஏங்கிக் கிடக்கும் விவசாயிகளுக்குள் வேறுபாடு இருப்பதில்லை. இலங்கையில் மிகக்குறைந்த கூலியைக் கொடுத்து, மலையகத் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டுவதில் இனவேறுபாடு இருப்பதில்லை. எங்கும் மக்களின் பொது அவலங்களும், கண்ணீருமே நடைமுறை வாழ்க்கையாக இருக்கின்றது.

மக்கள் சுத்தமான நீரைக் கோரியும், இயற்கையான சுற்றுச்சூழலை பாதுகாக்கவும் வீதிகளில் இறங்கிப் போராடுகின்றனர். கல்வி, மருத்துவம், நிலம், கடல், நீர், விதை.. அனைத்தும் தனியார் மயமாக்குவதற்கு எதிராக மக்கள் போராடுகின்றனர்.

ஆக இவை எல்லாம் இனம் கடந்த

மக்களையும் முன்னிறுத்தாத சிந்தனைகளும், செயற்பாடுகளும் இனவாதமே

ஒன்றாகவும், இலங்கையின் அனைத்து மக்கள் தளவியதாகவும் இருக்கின்றது. மக்களின் வாழ்வைச் சூறையாடுகின்ற பொதுவான விடையத்தை முன்னிறுத்தாத அனைத்தும், இனவாதமாகவோ மதவாதமாகவோ இருக்கின்றது. கட்சி அரசியல் தொடங்கி அறிவுத்துறை வரை, மக்கள் சந்திக்கும் இந்தப் பொதுப் பிரச்சனைகளை பேசுவதில்லை. ஊடகங்கள் மக்கள் சார்ந்த இந்தப் பிரச்சனையை முன்னிறுத்தி செயற்படுவதில்லை.

மாறாக இலங்கையில் இனவாதத்தையும், மதவாதத்தையும் தூண்டி, அதையே மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சனையாக காட்டி ஏமாற்றுகின்றனர். மக்கள் தங்கள் வாழ்வு சார்ந்து போராடுகின்றனர். கட்சிகளோ இனவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இனரீதியான செயற்பாட்டை முன்னெடுக்கின்றனர். இனரீதியாக தேர்தல்களையும், வாக்களிப்பையும் கொண்டு மக்களைப் பிளந்து விடுகின்றனர்.

தேர்தல் அரசியல், மக்களின் உண்மையான வாழ்க்கையைப் பேசுவதில்லை. மக்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தை பிரதிபலிப்பதில்லை. மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்குப் பதில், இனவாதத்தை பேசுவதே தேர்தலாகின்றது. மக்களைப் பிரித்து அதில் குளிர்காய்வது, தேர்தல் கட்சிகளின் இன்றைய அரசியல் கொள்கையாகக் குறுகி இருக்கின்றது.

மகிழ்ச்சி என்பது, தங்கள் தேவைகளை பூர்த்தி செய்தபடி, சமூகத்துடன் கூடி வாழ்தல் தான். தன் வாழ்க்கைத் தேவையைக் கூட பூர்த்தி செய்ய முடியாது துன்பப்படுவதா மகிழ்ச்சி! தன் இனம் மதம் அல்லாதவனை எதிரியாக மாற்றி துன்புறுத்துவதா மகிழ்ச்சி!

தன் வாழ்க்கைத் தேவைக்கே அல்லாடியபடி, இன மத பெருமையைப் பேசி, மற்றவனை துன்புறுத்தி ரசிப்பது தான் மகிழ்ச்சி என்று தேர்தல் கட்சிகள் வழி காட்டுகின்றன. இனவாதமும், இனவாதத் தேர்தலும், இனவாதக் கட்சிகளும் மக்களை வாழ்க்கைக்கு உதவாத இனத் தற்பெருமையிலான கற்பனையில் மிதக்க விட்டு, கோவணத்தை உருவுகின்றது. தன் இனத்தைப் பற்றிய இழிவான சுய தற்பெருமையில் வாழ்தலே, மானிடத்தின் பெருமையாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் காட்டவும் கட்டமைக்கவும் முனைகின்றனர்.

இனவொடுக்குமுறை மட்டுமல்ல இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான அதன் சிந்தனைகள் செயல்பாடுகள் அனைத்துமே இனவாதமாகவே இருக்கின்றது. தேர்தல் கட்சிகள் மட்டுமல்ல, முற்போக்கு முதல் இடதுசாரிய சிந்தனை மற்றும்

செயற்பாட்டுத் தளத்தில் கூட இன்று கோலோச்சிக் காணப்படுகின்றது.

ஆக ஒட்டுமொத்த மக்களை மையப்படுத்தாத சிந்தனைகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் அடிப்படையில் மக்கள் விரோதமானவை. எங்கும் எதிலும் இனவாதம் கோலோச்ச, ஊடகங்கள் இதை மூலதனமாக்கி விதைக்கின்றது. இந்த நஞ்சு, இடதுசாரிய சிந்தனைகள் செயற்பாடுகள் அனைத்தையும் விட்டு வைக்கவில்லை.

தன் குறுகிய சிந்தனையில் இருந்து

“

மக்கள் சுத்தமான நீரைக் கோரியும், இயற்கையான சுற்றுச்சூழலை பாதுகாக்கவும் வீதிகளில் இறங்கிப் போராடுகின்றனர். கல்வி, மருத்துவம், நிலம், கடல், நீர், விதை.. அனைத்தும் தனியார் மயமாக்குவதற்கு எதிராக மக்கள் போராடுகின்றனர்.

”

சமூகத்தைப் பார்க்கின்ற, புரிந்து கொள்கின்ற சிந்தனைகள், செயற்பாடுகள் அனைத்துமே மக்களுக்கு எதிரானவை. இலங்கையில் நிலவும் இன முரண்பாடுகள் சார்ந்து எழுக்கின்ற அனுபவவாதம் சார்ந்த குறுகிய எண்ணங்களும் சிந்தனைகளும் கூட, இனவாதம் சார்ந்ததே. ஒட்டுமொத்த இலங்கை மக்களை முன்னிறுத்தி அணுகாத இடதுசாரியம் முதல் முற்போக்கு வரையான அதன் கருத்தியல் அடிப்படைகள் அனைத்தும், இன்று குறுகிக் காணப்படுகின்றது. மக்கள் என்பது குறுகியதல்ல மாறாக

1. இனம், மதம், மொழி, சாதி, பால் ... கடந்தவர்கள் தான் மக்கள். மக்களுக்குள் எந்த குறுகிய அடையாளங்களும் கிடையாது. அடையாளங்கள் என்று அடையாளப்படுத்துபவை தற்செயலானவை.

2. வர்க்க ரீதியான வேறுபாடு மட்டும் தான், ஒடுக்கும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் யார் என்பதைப் பிரிக்கின்றது.

ஆக வர்க்க ரீதியாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இனம், நிறம், சாதி, பால், மதம் ... சார்ந்த வேறுபாடுகள் இருப்பதில்லை. வாழ்வியல் நடைமுறைக்குள், அனைத்தும் வாழ்வதற்கான போராட்டமாக இருக்கின்றது. இங்கு இந்தக் குறுகிய அடையாளம் கடந்து அணுகுவது தான், மக்கள் சார்ந்த சிந்தனையும், செயல் சார்ந்த அணுகுமுறையுமாகும். மக்கள் சாராத மக்கள் விரோத சிந்தனை முறை என்பது, குறுகிய அடையாளம் சார்ந்ததாகும். முனிதனைப் பிளக்கும் வர்க்கமல்லாத அடையாளங்கள், மனிதவிரோதத் தன்மை கொண்டது. மொத்த மனித குலத்துக்கே எதிரானது. அதன் செயற்பாடுகள் மக்களை கோடரி கொண்டு பிளப்பதாக இருக்கின்றது.

குறுகிய அடையாளங்கள் சார்ந்த மக்கள் விரோத சிந்தனைகள் செயற்பாடுகள், ஒடுக்கும் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை பிரிக்காது முடிமறைக்கின்றது. அதேநேரம் ஒடுக்கும் தரப்பு சார்ந்ததாகவும், மக்கள் விரோத சிந்தனை முறையுமாகும், இது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எதிரானதாகவே, எப்போதும் எங்கும் செயற்படுகின்றது. இன்று இலங்கை மக்களை பல வழிகளில் பிளந்து நிற்கும் குறுகிய அரசியல், ஒடுக்கும் வர்க்க சார்ந்த சிந்தனை மற்றும் செயற்பாட்டு முறையாகும். இந்த வகையில் இனரீதியான சிந்தனை முறை என்பது, வர்க்க ரீதியாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எதிரான ஒடுக்கும் வர்க்கச் சிந்தனை முறையாகும். இதற்கு வெளியில் வேறு அர்த்தம் கிடையாது.

ஒடுக்குமுறையில் மட்டுமல்ல, ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான அதன் சிந்தனையிலும் செயலிலும் கூட இனவாதமே காணப்படுகின்றது. இதை ஒழிக்க முன்வைக்கும் தீர்வுகள் கூட, தன் இனம் சார்ந்து முன்வைக்கும் போது இனவாதமாகவே வெளிப்படுகின்றது. இந்த வகையில் இன்று இதை எதிர்க்கின்ற சிந்தனைகளிலும், செயற்பாடுகளிலும் கூட, இனவாதம் என்னும் புற்று நோய்க்கு சமூகம் உள்ளாகி இருக்கின்றது.

இனவாத கட்சிகளும், இனவாதத் தேர்தலும்

மலையக மக்களின் வாக்குரிமையை பறித்து நாடவற்றவராகியது முதல் முள்ளிவாய்க்காலில் ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் கொல்லப்பட்டது வரையான இனவாதச் செயற்பாடுகள், மக்கள் விரோதத்தின் மிக எடுப்பான

மனித வாழ்வின் தேவைகளே, உழைப்புக்கான அடிப்படை. மனித தேவைகள் மறுக்கப்படும் போது, உழைப்பு வாங்கப்படுகின்றது. மனித உழைப்பிலான பொருள், மனிதனுக்கு அன்னியமாகிவிடுகின்றது. இதனால் பொருள் முதன்மையாகி விட, பொருளுக்கு கீழ்ப்பட்டவனாக மனிதன் மாற்றப்பட்டு அடிமையாக்கப்படுகின்றான். இப்படி மனித உழைப்பும், உழைப்பின் நோக்கமும் தனிவுடமைச் சமூக அமைப்பில் திரிந்து காணப்படுகின்றது.

பொருளை உற்பத்தி செய்வதற்காக உருவானதல்ல மனித உழைப்பு. மனித தேவைகளே, உழைப்பின் வடிவம். இப்படியிருக்க பொருளை உற்பத்தி செய்யவே மனிதனும், மனித உழைப்புகளும் மனிதசாரம் இன்று குறுக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றது. மனிதன் பொருளை உற்பத்தி செய்யவே, இயற்கை மனிதனை தோன்றுவித்ததாக தனிவுடமை உலகம் கருதுகின்றது. பொருளை நுகர்வதே வாழ்வின் நோக்கமாகக் கொண்டு மனிதன் வாழ்வதான எண்ணப்பாட்டையே சந்தைக் கலாச்சாரம் உருவாக்கி இருக்கின்றது. பொருளை பயன்படுத்துபவனின் பொருள் சார்ந்த அறிவே, மனித அறிவாக விளம்பர உலகம் மனிதனை தனது சட்டத்துக்குள் மாட்டி தொங்க விட்டிருக்கின்றது.

இவை அனைத்தும் மனித உழைப்பிலான பொருள் தனிவுடமையாகியதன் விளைவாகும். உழைப்பு மூலம் உருவான பொருள், தனிவுடமை அமைப்பில் உழைப்பவனுக்கு சொந்தமில்லை. இங்கு பொருள் உற்பத்தி என்பது, மனிதனின் தேவை சார்ந்ததல்ல, மாறாக சந்தை சார்ந்ததாகிவிட்டது. உற்பத்தியான பொருளை உழைப்பு

அன்னியமாகின்ற போது, பொருளை முதன்மையாகி விடுகின்றது. இந்தப் பொருளுக்கு மனிதன் அடிமையாகிவிடுகின்றான். மனித உழைப்பு மூலமான உருவான பொருளுக்கே, மனிதன் அடிமையாகி நிற்கின்றான். தன்னால் நுகரமுடியாத அன்னியமான பொருளை அடைவதே, மனிதச் செயற்பாடாகவும் வாழ்வாகவும் குறுகி விடுகின்றது.

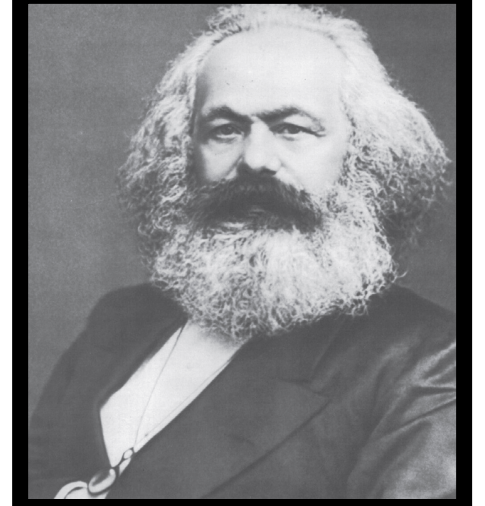
மனிதன் தான் உற்பத்தி செய்த பொருளை நுகர முடியாத அன்னியமாக்கியதன் மூலம், பொருளுக்கு மனிதன் அடிமையாக்கப்பட்டுவிடுகின்றான். பொருளை முதன்மையாக்கி, பொருளை நுகர்வதே மனித முதன்மையான செயலாக சந்தைக் கலாச்சாரமும் பண்பாடும் இயங்குகின்றது. பொருளை முதன்மைப்படுத்தும் சந்தை விளம்பரங்கள் மூலம், நுகர்வுவெறி ஊட்டப்படுகின்றது. மனிதனின் சிந்தனை, செயல் அனைத்தும் பொருளை அடைவதும், நுகர்வதுமே மனிதசாரமாக எண்ணுமளவுக்கு மனிதனின் உழைப்பு குறையாடலுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றது. பொருளை அடைவது பற்றியதாகவே சிந்தனை, செயல் என, மனித செயற்பாடு குறுகி இருக்கின்றது. இந்த எல்லைக்குள் வாழ்தல் மனித அறமாக அறிவாக புரியப்படுகின்றது.

இப்படி பொருளை நுகருவதை மையப்படுத்திய மனித வாழ்வு, சுயநலத்தையும், காரியவாதத்தையும் மனிதசாரமாக்கி விடுகின்றது. பிற மனிதனுடனான மனித உறவு, சமூக உறவாக இருப்பதில்லை. பொருளை அடைவது, நுகர்வது முதன்மைச் செயலாக, அதை அடைவதற்குரிய வடிவங்கள் மனித அறமாக குறுகி

நுகர்வுக்கு கீழ்ப்பட்ட ஒன்றாக காணுகின்றது. இதனால் மனித முரண்பாடுகள் கூட கட்டுக்கடங்காத நுகர்வு சார்ந்த எல்லைக்குள் தொடர்ந்து பரிணமிக்கின்றது. அனைத்தையும் நுகர்ந்துவிடும் வெறியும் வக்கிரமும், அனைத்துவிதமான சமூக அறநெறிகளையும் மறுத்துவிடும் தவறான தனிமனித போக்காக மாறிவிடுகின்றது. தனிமனித எல்லைக்குள் குறுகி, பல்வேறு முரண்பாடுகளைத் தோன்றுவிக்கின்றது. தனிமனிதனாகவே கூனிக்குறுகி விடும் போது, வேறு போக்கிடமின்றி உளவியல் ரீதியான சிக்கலுக்குள் புதைந்து போகின்றான்.

உண்மையில் நுகர்வு வெறியிலான தனிநபர் இன்பவாதமும், அது சார்ந்த கோபமும், நுகர்வுச் சந்தையை உட்ப வகைகின்றது. இந்தக் கோபம் தன்னைத் தானே சமூக உறவில்லிருந்து துண்டித்துக் கொள்கின்றது. தனிநபர்வாதம் பொருட்களை நுகரும் நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தில் இருந்தே, அதையே தன் ஆளுமையாய் வளர்த்துக் கொள்கின்றது. வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் போது, நலமடிக்கப்பட்ட தனிநபராகவே அந்தரிக்க வைத்து சீரழிக்கின்றது. நுகர்வை மையமாக்கி, அதையே தனிநபர் ஆளுமையாக்கி விடுகின்றது. இதனால் சமூக ஒழுக்கமும், சமூகக் கட்டுப்பாடு, சமூக நேர்மையும் இல்லாமல் போய்விடுகின்றது. தனிவுடமை அமைப்பில் சமூகம் சார்ந்த உறவுகள், உணர்ச்சிகள் நலமடிக்கப்பட்டு விடுகின்றது. பொருள் சார்ந்த உறவாக, மனித உறவுகள் குறுகி விடுகின்றது.

மனிதர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொள்ளும் விடையங்கள் முதல் தங்கள் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும்

மார்க்சியம் - 09

பண்பாடு கொப்பளிக்கின்றது. இதுவே மனித கலாச்சாரமாக பண்பாடாக மாறுகின்றது. ஒரு விளம்பரம் எந்த நோக்கில் எப்படி உருவாக்கப்படுகின்றதோ, அதேவகையில் மனிதப் பண்பாட்டையும் கலாச்சாரத்தையும் சந்தை உற்பத்தி செய்கின்றது. உலகமயமாதல் அமைப்பில் இதுவே உலகம் தளவிய சந்தைக் கலாச்சாரமாகின்றது. .

மனித அறிவு கூட சந்தைப் பொருளாகி, மனிதனில் இருந்து பிரிந்து நிற்கின்றது. மனித வாழ்வு சார்ந்த அறிவு, மனிதனுக்கு உரிமையற்றதாகிவிடுகின்றது. பரம்பரை பரம்பரையாக கைமாறிய அறிவு, இன்று மனிதனில் இருந்து அன்னியமாகி விட்டது. அறிவு கூட சந்தைக்குரிய பண்டமாகி விட்டது. மனிதர்களின் அறிவு என்பது, தனிமனித நுகர்வு சார்ந்ததாக அதை அடையும் வெறியாக்கியுள்ளது. பொருளைப் பற்றிய அறிவை, பொருள் நுகர்வு பற்றிய அறிவாக குறுக்கி இருக்கின்றது. பொருளை உருவாக்கும் மனிதனை அந்த பொருளுக்கு அடிமையாக்கியது போல், பொருளைப் படைக்கும் அறிவுக்கு பதில் பொருளை நுகர்வது பற்றிய அறிவாகி இருக்கின்றது. எல்லாமாகிவிட்ட நிலையில், மனித நடத்தைகள் செயல்கள் அனைத்தும் இதற்குள் குறுகிவிடுகின்றது. நுகர்வது பற்றியும், பொருள் சார்ந்த நடப்புகள் பற்றியும் பேசுவதே அறிவு என்னுமளவுக்கு, சிந்தனை, செயல் அனைத்தும் சந்தைக் கண்ணோட்டமாகி இருக்கின்றது.

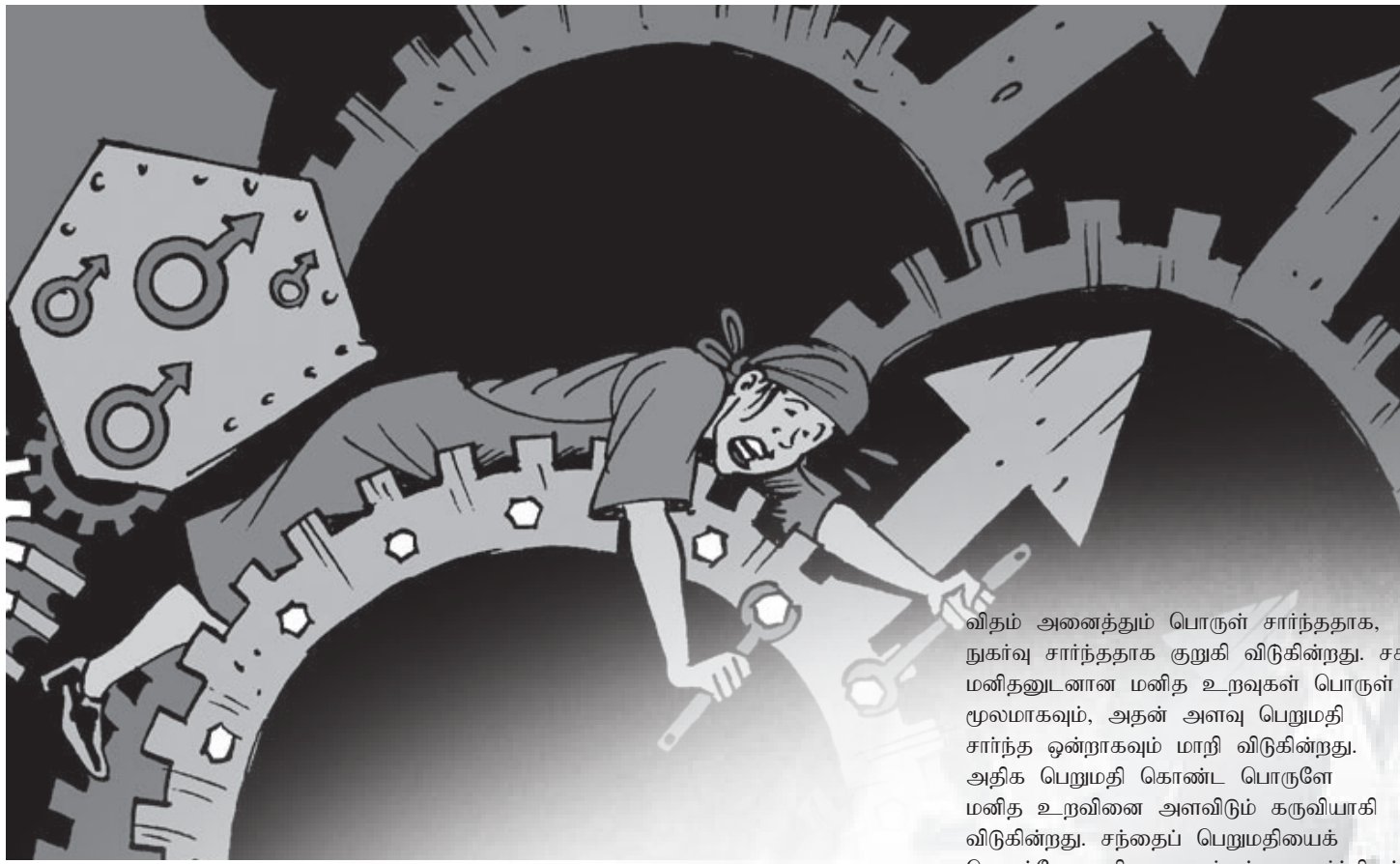
இந்தக் குறுகிய எல்லைக்குள்ளேயே மனிதர்கள் வெளிப்படுத்தும் அன்பு, காதல், பாசம், இரக்கம்... என மனிதன் கொண்டிருக்கக் கூடியது எதுவாக இருந்தாலும், அவை நுகர்பொருள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. எளிமை இருப்பதில்லை. ஆடம்பரமும், எல்லையற்ற நுகரும் வெறியும், திருப்தியற்றதும் மகிழ்ச்சியற்றதுமான வாழ்க்கை மனித வாழ்வாகின்றது.

மனிதவாழ்வு சார்ந்த நுகர்வுகளில் ஏற்படும் அன்றாட மகிழ்ச்சி கூட இருப்பதில்லை. எளிமையைக் கடந்து நுகர்வாகவும் விளம்பரமாகவும் மாறிவிடும் போது, மகிழ்ச்சி இயல்பாகவே இழக்கப்படுகின்றது. நுகர்வும், விளம்பரமும், ஆடம்பரமும் சந்தையுடன் இணைவதால், இதில் திருப்தியை வந்தடைவதற்கு இடமிருப்பதில்லை. அதாவது எளிமையான மகிழ்ச்சிக்கு இடமிருப்பதில்லை.

நுகர்வையும், விளம்பரத்தையும் கொண்ட மனிதப் பண்பாடு மட்டுமே மகிழ்ச்சியைத் தீர்மானிக்கிற விடையமாகும் போது, உண்மையில் வாழ்க்கையே விளம்பரமாகி போலியாகி விடுகின்றது. அனைத்தும் பொருளை முதன்மையாக்கி, சுய நடிப்பாகி விடுகின்றது. போலியாக வாழ்தல் மனிதசாரமாகி விடுகின்றது. விளம்பரத்திலும், சினிமாவிலும் நடிக்கும் அதே கற்பனைக் காட்சிகளை வாழ்க்கையாக்கி, வாழ்க்கையே நடிப்பாகி போலியானதாகி விடுகின்றது. தற்பெருமையே மகிழ்ச்சியாக கருதும் அளவுக்கு, மகிழ்ச்சி நடிப்பாகி விடுகின்றது.

தங்கள் ஆடம்பரத்தையும் பெருமையையும் வெளிப்படுத்தவே பொருள் என்னுமளவுக்கு, மனித சிந்தனைகள் செயற்பாடுகள் குறுகி விடுகின்றது. மனிததேவைக்கே பொருட்கள் என்ற உண்மை மறுதலிக்கப்பட்டு, நுகர்வுக்காக

நுகர்வதா மனித சாரம்?

மூலம் நுகர முடியாதது. மாறாக சந்தையில் வாங்குவதன் மூலமே நுகர முடியும். பொருளைச் சந்தையில் வாங்க, உழைப்பை மூலதனத்துக்கு மலிவாக விற்பனையாக வேண்டும்.

பொருள் மனிதனின் தேவைகளில் இருந்து அன்னியமாகி, சந்தைப் பொருளாகி இறுதியில் நுகர முடியாத எல்லையில் ஆடம்பரப் பொருளாகிவிடுகின்றது. சந்தைக்குரிய ஆடம்பர பொருட்களை உற்பத்தி செய்யவே மனித உழைப்பு உருவானதான தோற்றப்பாடே, இன்று மனித சாரமாக அறிவாகவும் மாறி இருக்கின்றது.

தனிவுடமையை மையப்படுத்தி இயங்கும் பொருள் உற்பத்தி முறைமை, உழைப்பிலான உற்பத்தியில் இருந்தும், அதன் கூட்டு வாழ்வில் இருந்தும் மனிதனை அன்னியமாக்குகின்றது. பொருள் உழைப்பவனிடம் இருந்து

விடுகின்றது. பொருளை அடைவதற்குரிய செயற்பாடே சமூக உறவாகி சுயநலமும் காரியவாதமும் வக்கரிக்கின்றது.

சந்தை விதிக்கும் மனித அறம் என்பது, அனைத்தையும் விலைக்கு வாங்கும் உறவாகவும், நுகர்வு சார்ந்த வக்கிரமாகவும் ஆகி விடுகின்றது. இன்றைய தனிவுடமை அமைப்பில் புரையோடி வெளிப்படுவது இது தான். மனித உறவுகளையும், உணர்ச்சிகளையும் வெறும் பொருள் சார்ந்த சடங்காக்கி இருக்கின்றது. பொருள் சார்ந்த மனித உணர்வுக்குள் அடிமைப் புத்தியை, நுகர்வுச் சீரழிவு சார்ந்த பண்பாட்டு உணர்வாக மாற்றுகின்றது. முடிவற்ற நுகர்வு சார்ந்த முரண்பாடான மனித உறவுகளையும், அடிமைப் புத்தி கொண்ட அடிமை மனப்பாங்கு கொண்ட முரண்பாடாக மாற்றுகின்றது. தனிநபர்வாதம் முதன்மை பெற்று, சமூகத்தை தனது

விதம் அனைத்தும் பொருள் சார்ந்ததாக, நுகர்வு சார்ந்ததாக குறுகி விடுகின்றது. சக மனிதனுடனான மனித உறவுகள் பொருள் மூலமாகவும், அதன் அளவு பெறுமதி சார்ந்த ஒன்றாகவும் மாறி விடுகின்றது. அதிக பெறுமதி கொண்ட பொருளை மனித உறவினை அளவிடும் கருவியாகி விடுகின்றது. சந்தைப் பெறுமதியைக் கொண்டே, மனித உணர்வும் உணர்ச்சியும் அளவிடப்படுகின்றது. இப்படி மனித உணர்வுகள் உணர்ச்சிகள் நுகர்வு சார்ந்ததாகி நிற்கின்றது. மனிதனின் கூட்டுவாழ்வுக்கு இடையில் இருக்கக்கூடிய மனிதத் தன்மை உணர்வுற்றதாக கருதுமளவுக்கு மனிதனின் வாழ்க்கை சந்தைக் கலாச்சாரமாகி நிற்கின்றது. பொருள் சார்ந்தும், இதன் பெறுமதி மூலமுமே மனித உணர்வை வெளிப்படுத்த முடியும் என்ற அளவுக்கு, நுகர்வுவெறி சமூகமாக உலகமயமாதல் மனிதனை மாற்றி இருக்கின்றது. மனித அறிவு என்பது நுகர்வு பற்றியதாக, நுகர்பொருள் பற்றியதாக குறுகி இருக்கின்றது.

நுகர்வுப் பண்பாடும் கலாச்சாரமும் வீங்கி வெம்பி உள்ள தனிவுடமை சமுதாய உள்ளடக்கத்தில், தனிமனிதன் சார்ந்த குறுகிய நலன்களை முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றது. இதன் சாரமாக கவர்ச்சியும் ஆபாசமும் நிறைந்த, நுகர்வு வக்கிரமாக மனிதப்

மீன்பிடித்தொழிலும் தமிழ், சிங்கள தொழிலாளர்களுக்கிடையிலான உறவும்

தை 2014, போராட்டம் இதழ் சென்னையில் நடைபெற்ற இலங்கை - இந்தியா மீனவர்களுக்கிடையிலான பேச்சுவார்த்தை பற்றி இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்தது.

“இப் பேச்சுவார்த்தை நாடகம் இந்திய நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நடந்து முடியும் வரை தொடர்ந்தும் அரங்கேற்றப்படும். ஏதாவது முடிவுகள் எட்டப்பட்டாலும் கூட அவை நடைமுறையில் வரப்போவதுமில்லை- மீனவமக்கள் நலன் சார்ந்து இருக்கப்போவதுமில்லை.” போராட்டம் கூறியது போல எந்த மாற்றமும் நிகழவில்லை. கடந்த மாசி மாத இறுதி வாரம் வரை 200 இக்கும் மேற்பட்ட இழுவைப்பட்டுகள் இலங்கைக் கடற்படையால் கைதுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இந்திய இழுவைப்பட்டுகளின், வடகடல் மீதான இயற்கை அழிப்புத் தொடர்கிறது. வடபகுதி மீனவசமூகத்தின் பட்டினியும் தொடர்கிறது.

இந்நிலையில் தமிழ் தேசிய ஊடகங்கள் எனத் தம்மை அடையாளப்படுத்துவதை இந்திய இழுவைப்பட்டுகள் கைது செய்யப்படுவதை கீழ்க் கண்டவாறு வர்ணிக்கின்றன:

- “ஈழத் தமிழர்களை, அவர்களின் தொப்புள்கொடி உறவுகளான, தமிழ்நாட்டு மக்களிடமிருந்து பிரிக்கவே சிறீலங்கா அரசு, தமிழக மீனவர்களைக் கைது செய்கின்றது” எனவும்

- “வடக்கு மீனவர்கள், தமிழ்நாட்டு மீனவர்களுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தைக் குழப்பவே, சிறீலங்கா அரசு, தமிழ்நாட்டு மீனவர்களைக் கைதுசெய்கின்றது. இது சிறீலங்கா அரசின் பிரித்தானம் தந்திரம். சிங்களவர்களை வடகடலில் மீன்பிடிக்க வைக்கவே இது நிகழ்கின்றது” மற்றும்

- “இந்திய கரையோரக் காவல்துறை சிங்களவர்களை கைது செய்ததற்கு பழிவாங்கவே, சிறீலங்கா அரசு, தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்களை கைதுசெய்கிறது”

தமிழ் இனத்தை முன்னிறுத்தி இலங்கையின் மக்களைப் பிரிக்கும் நோக்கிலேயே மேற்படி கருத்துகள் கூறப்படுகின்றன. ஆனால் தொன்றுதொட்டு இலங்கை மீனவர்களுக்கிடையே நல்லுறவு நிலவி வந்தது. இலங்கையில் நடைபெற்ற போர் சிங்கள, தமிழ் மீனவ சமூகத்திடையே இருந்து வந்த உறவில் விலக்கத்தை ஏற்படுத்தினாலும், இன்றுவரை இந்த இரு மீனவச்சமூகமும் இனம் சார்ந்து தமக்குள் மோதிக்கொள்ளவில்லை. இந்த வகையில், இன்று இன அடையாளம் சார்ந்து மீனவர் மத்தியில் நடத்தப்படும் தமிழ் இனவாதப் பிரச்சாரங்களுக்கு எதிராக இலங்கை மீன்பிடிச்சமூகங்களின் சமகால வரலாற்றை நினைவுபடுத்துவதே இந்தக் குறிப்பின் நோக்கம்.

சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்க ஆட்சி செய்த 70-77 வரையான காலத்தில் தென்னிலங்கையில் அரசியல்ரீதியாக

அசாதாரண நிலை நிலவியது. பெரும்பான்மையான தென்னிலங்கை மீன்பிடிக்கிராமத்தவர் பலர் ஜேவிபி யில் இணைந்திருந்தனர். இக்காரணங்களாலும், திட்டங்களை நிறைவேற்ற போதுமான நிதிவளம் பற்றாக்குறையாலும், நீர்கொழும்பு தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் பாரியமீன்பிடி அபிவிருத்தியொன்றும் அரசால் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அதனால் 1977 இல் ஆட்சிக்கு வந்த ஜெயவர்த்தன அரசால் உலக நாணயநிதியத்தின் உதவியுடனும், மேற்குநாடுகளின் உதவியுடனும் இப்பகுதியைச் சேர்ந்த 80 சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்ட மீன்பிடிக்கிராமங்கள் உல்லாசப்பயணிகள் வந்து தங்கிச் செல்லும் விடுதிகளையும், கேனிக்கை அரங்குகளையும் கொண்ட தலங்களாக மாற்றப்பட்டது. இன்றும் கூட 70 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான உல்லாசவிடுதிகள் இப்பகுதிகளிலேயே அமைந்துள்ளன. இந்த மாற்றமானது பாரிய கலாச்சாரச் சீரழிவுகளையும், சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தியது. யுத்தத்தால் உல்லாசப் பயண வியாபாரம் படுத்த வேளையில்

“தமிழ் சிங்கள மீனவர்களுக்கிடையிலான உறவானது பல நூறாண்டு வரலாற்றைக் கொண்டது. சிங்கள மீனவர்களுக்கு படகுகட்டும் உதவியை பல நூறாண்டுகளாக தமிழர்களே செய்தார்கள். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் பருத்தியடைப்பு, நயினாதீவு, தோப்புக்காடு, அராலி, வட்டுக்கோட்டை போன்ற பிரதேசத்தை சேர்ந்தவர்கள், பல பரம்பரைகளாகக் கப்பல் கட்டி வணிகம் செய்த வரலாறைக் கொண்டவர்கள். ஆங்கிலேய நீராவிக்கப்பல்கள் இவர்களின் பாய்க்கப்பல் வணிகத்தை இலாபமற்றதாகக்கியதால், சிறுவள்ளங்கள் செய்தும், மீன்பிடியில் ஈடுபட்டும் சீவியத்தை நாத்தினர். இந்தக் காலகட்டத்தில் இச்சமூகத்தை சேர்ந்தவர்கள் திருகோணமலை, புத்தளம், போன்ற தமிழ் பிரதேசங்களிலும் கொழும்பு, ஜாஎல், சீதவ போன்ற சிங்கள பிரதேசங்களில் குடியேறி மீன்பிடி மரக்கலங்கள் உருவாக்கினார்கள். இதே சமூகத்தினர் தான் பிற்காலத்தில் சீ-நேர் நிறுவனத்தின் ஊடாக கண்ணாடி இழைப்பட்டு செய்யும் முறையை தென்னிலங்கைப் பிரதேசங்களில் அறிமுகப்படுத்தினர்.

இப்பகுதி மக்கள் பாரிய பொருளாதார வறுமைக்குள் தள்ளப்பட்டார்கள். வளங்கள் நிறைந்த கடலிருந்தும் அவர்களால் வருமானத்தைப் பெறமுடியவில்லை. காரணம் இருபது வருடங்களாக கடற்பொழில் செய்யாததனால் அது சார்ந்த அனுபவம் மறக்கப்பட்டதும், மீன்பிடித்தொழிலுக்கான உள்கட்டுமானம் அழிக்கப்பட்டிருந்ததுமாகும். வறுமையைப் போக்க பல குடும்பங்கள் கொழும்பு போன்ற பெருநகரங்களுக்கு புலம்பெயர்ந்தனர். ஆண்கள் தங்களை கடற்படையிலும், இராணுவத்திலும் இணைத்துக் கொண்டனர். பாணந்தூற, பேருவள, ஹிக்கடுவ, காலி, மிசற, தங்கல போன்ற பிரதேசங்களை உல்லாசப் பயண அபிவிருத்தியால் பாதிக்கப்பட்ட முன்னாள் பெருமைமிகு மீன்பிடித்துறைகளுக்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

தென்னிலங்கை மீனவர் சமூகத்தில் பொருளாதார பாரிய வறுமை நிலவிய காலமான 1970 இக்கும் 1983 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் சில ஆயிரம் சிங்கள கடற்பொழிலாளர்கள், வடக்கில் மன்னார், பொலிகண்டி, பருத்தித்துறை, மயிலிட்டி, மண்டைதீவு, குருநகர், ஊர்காவந்துறை, தொண்டைமானாறு, முல்லைத்தீவு போன்ற தமிழ்ப்பிரதேசத்தில் தமிழர்களுடன் இணைந்து ஒன்றாகத் தொழில் செய்தார்கள் என்பதும், பலர் இப்பகுதிகளில் திருமண உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள் என்பதும் இன்றுள்ள அரசியல் சூழ்நிலையில் நினைவிற்கொள்வது நன்று.

தமிழ் சிங்கள மீனவர்களுக்கிடையிலான உறவானது பல நூறாண்டு வரலாற்றைக் கொண்டது. சிங்கள மீனவர்களுக்கு படகுகட்டும் உதவியை பல நூறாண்டுகளாக தமிழர்களே செய்தார்கள். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் பருத்தியடைப்பு, நயினாதீவு, தோப்புக்காடு, அராலி, வட்டுக்கோட்டை போன்ற பிரதேசத்தை சேர்ந்தவர்கள், பல பரம்பரைகளாகக் கப்பல் கட்டி வணிகம் செய்த வரலாறைக் கொண்டவர்கள். ஆங்கிலேய நீராவிக்கப்பல்கள் இவர்களின் பாய்க்கப்பல் வணிகத்தை இலாபமற்றதாகக்கியதால், சிறுவள்ளங்கள் செய்தும், மீன்பிடியில் ஈடுபட்டும் சீவியத்தை நாத்தினர். இந்தக் காலகட்டத்தில் இச்சமூகத்தை சேர்ந்தவர்கள் திருகோணமலை, புத்தளம், போன்ற தமிழ் பிரதேசங்களிலும் கொழும்பு, ஜாஎல், சீதவ போன்ற சிங்கள பிரதேசங்களில் குடியேறி மீன்பிடி மரக்கலங்கள் உருவாக்கினார்கள். இதே சமூகத்தினர் தான் பிற்காலத்தில் சீ-நேர் நிறுவனத்தின் ஊடாக கண்ணாடி இழைப்பட்டு செய்யும் முறையை தென்னிலங்கைப் பிரதேசங்களில் அறிமுகப்படுத்தினர்.

இதே போன்று வடமராட்சி, மண்டைதீவு, குருநகர், முல்லைத்தீவு, மன்னார் பகுதியை சேர்ந்த கிறித்தவ மீன்பிடிச்சமூகம் நீர்கொழும்பு, மற்றும் புத்தளம் மீன்பிடிச்சமூகத்துடன் 83 ம் ஆண்டுவரை நெருங்கிய நல்லுறவை கொண்டிருந்தனர். திருமணங்கள் கூட இந்தச் சமூகங்கள் இடையில் நடந்துள்ளது. சிங்கள மீனவச்சமூகம் ஜே.ஆர் ஜெயவர்த்தன அரசின் சுற்றுலா அபிவிருத்தியால் பாதிக்கப்பட்ட வேளை மேற் கூறிய சமூகத்தவர்கள் சிங்கள மீனவர்களுக்கு தொழில்வாய்ப்பு வழங்கினர். இந்திய இராணுவ நடவடிக்கையின் பின், மேற்கண்ட சமூகத்தவர் பலர் நீர்கொழும்புப் பகுதியில் தற்காலிகமாக குடியேறினர். சிலர் அங்கு மீன்பிடியையும் தொழிலாக செய்தனர். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் வரலாற்றுரீதியாக இந்த இருவேறு இனம் சார்ந்த மீன்பிடி சமூகங்களுக்கிடையிலான நெருங்கிய உறவேயாகும்.

கடந்த வருடம் குறுந் தமிழ்தேசியம் பேசும் இடதுசாரி வேடம் போட்டோர்

நடாத்தும் ஓர் ஊடகமொன்றில் இந்தியர் ஒருவர் தனது கட்டுரையில் கச்சதீவு அந்தோனியார் கோவில் திருநாள் தமிழ்நாடு மீன்பிடிச்சமூகமும், இலங்கை தமிழ் மீன்பிடிச் சமூகமும் தமது தொப்புள்கொடி உறவை வளர்க்கும் நிகழ்வாக உருகி மருகி எழுதியிருந்தார். ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. கடத்தல்காரர்கள் சந்திக்கும் நிகழ்வாகவும், பண்டமாற்று செய்யும் ஒரு இடமாகவும், கிறித்தவர்கள் தமது மதவழிபாட்டை செய்யும் நிகழ்வாகவும் கச்சதீவு அந்தோனியார் கோவில் திருநாள் இருந்தது. இலங்கையில் இருந்து கராம்பு, ஏலம், கறுவாப்பட்டை, தேங்காயெண்ணை போன்ற உப உணவுப் பண்டங்களையும் கோம்பாசோப்பு, சந்தனசோப், ரேகஸ்சோனாசோப் போன்ற சவற்கார வகைகளையும் இலங்கையர்கள் கச்சதீவுக்கு கொண்டு போய், பண்டமாற்றாக பிளாஸ்டிக் பொருட்களையும், காஞ்சிபுரம் பட்டுச்சேலைகள், கைத்தறிப் புடவைகளையும், வேட்டி, கிப்ஸ் சாரம் போன்றவற்றையும் பெற்றுக்கொண்டனர். அத்துடன் கச்சதீவு அந்தோனியார் கோவில் திருநாளானது குடும்பங்கள் பங்குகொள்ளும் விழாவல்ல. பெரும்பாலும் சிலநூறு இலங்கை “ இந்திய ஆண்கள் பங்குகொள்ளும் நிகழ்ச்சியாகும்.

ஆனால் தமிழ் மற்றும் சிங்கள கிறிஸ்தவ மீன்பிடிச்சமூகங்கள் மன்னார் மாந்தை மடுமாதா ஆலயத்தில் மீன்பிடி குறைந்த சோழக்காற்று வீசும் காலமான ஆவணியில் சந்திப்பது பரம்பரை பரம்பரைகளாக நடைபெற்ற விடயம். புலிகள் 90 களில் மடுப்பிரதேசத்தைத் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரும் வரை தொடர்ந்தது. அதேபோன்று தமிழ் மீன்பிடிக்கார கிறிஸ்தவர்கள் நீர்கொழும்பு தேவாலய திருவிழாக்களிலும், குறிப்பாக புத்தளம் தணைவில்லு சந்தானாள் ஆலயத் திருவிழாவிலும் பங்குகொண்டதுடன், அப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த சிங்கள நட்புகளின் குடும்பங்களையும் தரிசித்தும் வந்தனர்.

மீன்பிடியில் ஈடுபடும் தமிழ் சைவர்கள் பலர் தென்மன்னாரில் அமையப்பெற்ற அரிப்பு முதல் முந்தல் வரையான பகுதிகளில் பறிக்கூடு மூலமும், களக்கடல் வலைகள் மூலமும் தொழிலில் ஈடுபடுவது வழக்கம். இதே பகுதியில் சிங்கள தொழிலாளர்கள் கரைவலை தொழிலில் ஈடுபடுவதும், தமிழர்களும், சிங்கள மீன்பிடிக்காரரும் அருகருகான வாடிகளில் தங்கியிருப்பதும் வழமை. இவர்கள் கூட வருடத்தில் சிலநாட்கள் உடப்பு பத்தினியம்மன் கோவில் திருவிழாவில் நடைபெறும் தீமிதிப்பு நிகழ்விலும் கலந்து கொள்வது வரலாறு. இவ் வரலாறு புனொட் இயக்கம் நிக்கரவேட்டிய வங்கிக்கொள்ளை நடத்தும் வரை தொடர்ந்தது.

இவ்வாறு பரம்பரை பரம்பரையாக தொழில் அடிப்படையிலும் தனிப்பட்ட

14 ஆம் பக்கம் பார்க்க...

ஜனவரி 24 ம் திகதி ராஜபக்ச அரசாங்கம் அவுஸ்திரேலிய கோடீஸ்வரப் பெரும் முதலாளியான ஜேம்ஸ் பக்கருக்கு 450 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் செலவில் ஹோட்டல் ஒன்றினை கொழும்பு நகரத்தின் இருதயப் பகுதியொன்றில் நிர்மாணிப்பதற்காக உத்தியோகபூர்வமான தனது அங்கீகாரத்தை வழங்கியிருக்கின்றது.

ஆனாலும் சர்ச்சைக்குரிய கசினோ மையமொன்றை இந்த 5 நட்சத்திர 450 அறைகள் கொண்ட ஹோட்டலில் நிர்மாணிக்க இருப்பது பற்றி அரசானது குறிபிட்டிருக்கவில்லை. அதேவேளை திருபக்கர் அவர்கள் இந்த ஹோட்டல் திட்டத்தின் பகுதியான விளையாட்டிற்கு தொகுதி பற்றி தம்முடன் கலந்துரையாடியபடி இருக்கிறார் என்பதை அரசு தொடர்ந்தும் கூறி வருகின்றது.

முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு பிரதி அமைச்சர் பைசர் முஸ்தபா இதயந்ரிக் குறிப்பிடுகையில் சூதாட்டமையம் ஒன்றை உருவாக்குவதற்குரிய புதிய அனுமதியினை எவருக்கும் வழங்குவதில்லை என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாயிருந்த போதிலும் மறுபுறத்தில் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டிருக்கும் பழைய அனுமதிப்பத்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு புதிதாக வேறுமையங்களை திறப்பது என்ற தனியான பொறிமுறை ஒன்றுமுள்ளது என்று அதே வீச்சிலேயே சுட்டிக்காட்டவும் செய்-

முன்னணி, இலங்கை முஸ்லீம் காங்கிரஸ் போன்ற ராஜபக்சவின் ஆளும் கூட்டரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிப்பவர்கள் அடங்கலாக வேறும் பல அரசியல் அமைப்புகள் இந்த கசினோக்கு விரைந்து தமது எதிர்ப்பினை காட்டியுள்ளார்கள்.

பக்கருக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்படும் என்ற அரசினது முன்மொழிவு மட்டுமேஇவர்களது எதிர்ப்புக்கான ஒரே யொரு கருப்பொருளானது. ஆனால் அதேவேளை சிங்கள தேசியவாத அமைப்புகள் குறிப்பாக ஜாதிக ஹெல் உறுமய இலங்கையின் கலாச்சாரத்திற்கு ஊழான கசினோவை துப்பரவாக அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதனையும் கூடவே வெளிப்படுத்தியிருந்தார்கள்.

இதனையடுத்து ஒக்டோபர் 21 2013 அன்று அரசு பாராளுமன்றத்தில் பிரேரிக்கப்பட்ட கசினோ தீர்மானத்தினை திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டது. அடுத்த நாள், அமைச்சர் யாப்பா அபயவர்த்தன இது குறித்து விளக்குகையில் ராஜபக்ச அரசானது உத்தேச கசினோ பிரேரணையில் சிறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டியிருப்பதாலேயே அதுவும் வரி விவகாரத்தில் மாற்றங்கள் கொண்டு வருவதற்காகவே விலக்கிக்கொள்ளப்பட்டதாக கூறினார்.

ஜாதிக ஹெல் உறுமயவின் பொதுச் செயலாளர் அத்துறைய ராதன, அரசாங்கம்

எயும் வெல்வோம்” என்பதாகும்.

அரசாங்கத்தினது இந்தத் திமிரான கூற்றுக்கு காரணம் வேறெதுமில்லை மிகவும் இலகுவானதொன்று.

பக்கருக்கு எதிராக இன்று எதிர்ப்புக்குரல் எழுப்பும் பாராளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு குழுக்களும் - ஜே.வி.பி மட்டும் நீங்கலாக- கடந்த பத்தாண்டுகளாக தமது ஆதரவை ராஜபக்ச ஆட்சிக்கு இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை வெளிநாட்டு முதலீடுகளுக்கு திறந்துவிடும் அதனது நடவடிக்கைகளுக்கு தொடர்ந்து வழங்கி வந்தது என்பதேயாகும்.

உண்மையில் 2008ம் ஆண்டில் உபாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களிற்கான சட்டவரையறை பாராளுமன்றத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அமுலுக்கு வந்த நாளிலிருந்தே ராஜபக்ச அரசு பாரிய விரிவிலக்குகளை (25 வருடங்கள் வரை) பில்லியனர் முதலாளிகளுக்கு அடிக்கடி ஏற்படுத்தித் தந்த வண்ணமே இருக்கின்றது.இன்றைய இந்த உத்தேச வரிவிலக்குக்கு எதிராக இன்று தம்மை காட்டியவர்கள் இதற்கெதிராய் ஆரம்பத்திலேயே இல்லாமல் எந்த முலையில் இன்றுவரை பதுங்கி இருந்தனர்?

குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், ராஜபக்ச அரசு அந்நிய பெரு முலதனத்துக்கு அடிவருடியாய் ஆன அன்றிலிருந்தே அவ்வாக்கு

டியாக இருந்தபடியினால் “யாங்கி டிக்கி” என அழைக்கப்பட்ட அன்றைய பிரதம மந்திரி ஜே.ஆர் ஜெயவர்த்தன தலைமையின் கீழாகும்.இரண்டு வருடங்களுக்குள்ளாகவே, வெளிநாட்டு வர்த்தக விதிகள் தளர்ப்பு, இறக்குமி ஏற்றுமதி கட்டுப்பாடுகள் நீக்கம், தொழிற்சட்டவாக்கங்களில் திருத்தங்கள், கடன் சந்தைகளுக்கான விதித்தளர்ப்பு, அந்நிய நாணயமாற்று வீதத்தை 43 வீதத்தினால் மதிப்பீடுக்கம் செய்தமை போன்றவை ஜெயவர்த்தனவினால் நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டன. மேலும் ஜெயவர்த்தனாவால் எக்ஸ்போர்ட் புரட்சிக்குள் என்றழைக்கப்பட்ட ஏற்றுமதி செயல்வலயங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அவற்றுக்கு ஏழிலிருந்து பத்துவருடங்களுக்கான முதலீட்டு நிறுவகங்களுக்கான வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது.

அந்நிய முலதனத்தின் முகவர்கள் தொழிலாள வர்க்கத்தின் முதுகின் மேல் சவாரி செய்து பெருக்கிக்கொண்ட தங்களது கோடிக்கணக்கான இலாபங்களை எண்ணி தங்கள் உதடுகளை தாங்களே நக்கிச் சுவைத்துக் கொண்டிருந்தவேளை, நாட்டை இரத்தக்களரிக்குள் அமிழ்த்திய உள்நாட்டு போர் வெடித்தது 30 வருட காலம் நீடித்த எல்.ரீ.ஈ இனால் விளைக்கப்பட்ட பயங்கரமும், 1987 -1989 காலப்பகுதியில் ஜே.வி.பியினது கிளர்ச்சிக் ஆயுதக் கலவரங்களும் வெளிநாட்டு பெரும் முதலாளிகளை இலங்கையில் தங்களது முலதன நடவடிக்கையை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஸ்திரத்தன்மையின்றி அச்சமளிப்பதாயிருந்தது.

தொடர்ந்து பதவிக்கு வந்த பிரேமதாச, சந்திரிகா குமாரதுங்க, விக்கிரமசிங்க அரசாங்கங்கள் ஜெயவர்த்தனவின் அதே பொருளாதாரக் கொள்கைகளை 1980, 1990 களிலும் மற்றும் 2000 ம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பங்களிலும் பெருமையுடன் முன்னெடுத்து சென்று கொண்டிருந்தனர். எல்.ரீ.ஈ இனால் தொடர்ந்தும் ஏற்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பாதுகாப்பு ஸ்திரமின்மை காரணமாய் வெளிநாட்டு முதலாளிகள் அச் சூழ்நிலைகளால் பின்வாங்கிக் கொண்டேயிருந்தார்கள்.

ஆனால், 2009 ம் ஆண்டு இரத்தக்களரியோடு முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்ட போருக்குப் பின்னர், இலங்கை இறுதியாக, ஜெயவர்த்தனவினால் முதன் முதல் 1977 இல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு முதலீடுகளுக்கு உகந்த நாடாக தயாராகியது. மகிந்த ராஜபக்ச, யங்கி டிக்கி ஜெயவர்த்தனவின் கொள்கைகளை அளப்பரிமகிழ்வுடன் நடைமுறையாக்குகிறார்.

2005 ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில், ராஜபக்ச அரசாங்கம் தெரிவு செய்யப்பட்டதானது, அந்நிய முலதனத்தின் பாரிய முதலீடுகளை இலங்கைக்குள் கவர்வதற்கான முயற்சிகளுக்கு இலங்கையின் முதலாளித்துவத்திற்கு புத்துணர்ச்சியை வழங்கியது. 2005 க்கும் 2008 க்கும் இடையில் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகள் 220 மில்லியன் அமெரிக்க டொலரிலிருந்து 700 மில்லியன் அமெரிக்க டொலருக்கு சற்றுக்குறைவான அளவுக்கு அதிகரித்திருந்தது. இது 300 சதவீத அதிகரிப்பாகும். 2009 இல் எல்.ரீ.ஈ முற்றாக இல்லாதழிக்கப்பட்டதன் பின்னர் இன்னும் பாரிய அளவில் அந்நிய முதலீட்டின் இரண்டாவது அலை இலங்கைக்குள் பாய்ந்தது. 2012 ம் ஆண்டில் அந்நிய நேரடி முதலீடு தனது 1.2 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர் என்ற தனது உச்சத்தை எட்டியது. 2013 இல் அது மேலும் இன்னொரு மட்டத்தை எட்டுமளவுக்கு வளர்ந்தது. இலங்கை உண்மையில் அந்நிய முதலீடுகளின் சொர்க்கபுரியாக மாறியிருக்கின்றது.

27 வருடங்களான நீடித்த அந்நிய முதலீடுகளுடான இலங்கையின் காதல் சமாச்சாரம் இலங்கையின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார சுயாதீனத்தை படுகுழியில் வீழ்த்தியுள்ளது. திருபக்கர் போன்ற பன்னாட்டு முதலீட்டாளர்கள் இலங்கையில் இயங்குவதற்கு தொடர்ந்தும் வழங்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொருளாதார சலுகைகள் மூலம், ஆட்சியில் தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்கள் தேசியப் பொருளாதாரத்தின் மீதான தமது கட்டுப்பாடுகளை துறந்துவிட்டன. விளைவு என்னவெனில் தனது சொந்த ஜனங்களுக்கான தேவைகளை உற்பத்தியாக்குவதற்கு இலங்கையின் பொருளாதாரம் இன்று தவறிப்போய் விட்டது. பதிலாக அதிகரித்த அளவில் வெளிநாட்டு இறக்குமதியில் தயவில் தங்கிவாழும் நிலைக்குள் வீழ்ந்து விட்டது.

உதாரணமாக, 2011 இல் இலங்கையின் இறக்குமதிச் செலவு 20.27 பில்லியன் அமெ-

கசினோவால் தொடர்கிறது இலங்கை சுயாதிபத்தியமற்ற நாடாக

தார். இரண்டு கசினோ மையங்களுக்கு ஏலவே உரிமையாளவிருக்கும் இலங்கையின் கசினோ அதிராசர் எனக் குறிப்பிடப்படும் ரவி விஜேரத்னவின் முழு ஆதரவு திரு. பக்கரின் பக்கமே என்பதைக் கருத்திற்கொள்ளும் போது, பக்கரின் ஹோட்டல் மற்றும் கசினோ நிர்மாணம் திட்டமிட்ட வகையில் நடைபெறுவதென்பதற்கான சாத்தியம் அதிகம் என்பது தெரிகின்றது.

திரு.பக்கரின் இந்தக் கசினோ நிர்மாணத்தை அதிகார பூர்வமாக மறுக்கவோ அல்லது உறுதிப்படுத்தவோ மகிந்தவின் அரசு மறுப்பது என்பது புதிதான ஒன்றல்ல.

இந்த கசினோ திட்டம் பாராளுமன்றத்தில் 2013 யூலை 18 ம் திகதியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்தே அரசாங்கமானது திரு. பக்கரின் கசினோ திட்டத்தின் உள்ளடக்கம் பற்றியோ அல்லது அப்படி ஒரு கசினோ அவருடைய திட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றதா என்பது பற்றியோ எதனையும் உள்ளளவும் கூட தெளிவாக தெரிவிக்க மறுக்கிறது.

ஜாதிக ஹெல் உறுமய, தேசிய சுதந்திர

தனது பிரேரணையிலிருந்து பின்வாங்கியதானது தங்களது எதிர்ப்பின் மூலம் விளைந்த தங்களுக்கு கிடைத்த குறிப்பிடத்தக்க வெற்றி என்று கொண்டாடி மகிழ்ந்த போதும், சூதாட்ட மையங்களையும் உல்லாச பிரதேசங்களையும் கொழும்பில் உருவாக்குவதற்கான அரசினது திட்டங்கள் எந்த அச்சுறுத்தலாலும் விலக்கிக்கொள்ளப்படாது என்பது தெரிகிறது.

உண்மையில், அரசு பின்வாங்கிவிட்டது என்ற தோற்றம் இருந்தபோதிலும், திரு பக்கருக்கு வழங்கப்பட்ட மொத்த உத்தேச வரி விலக்குகளும் அத்தோடு 10 வருட காலத்துக்கு முதல் நிறுவனங்களுக்கான வரி விலக்கு போன்றவையும் தொடர்ந்தும் உடன்பாடுகளில் இருப்பதாகவேகாணப்படுகிறது. 2013 ம் ஆண்டு ஜனவரி 20ம் திகதி சிறப்புத் திட்டங்களுக்கான அமைச்சர் எஸ். எம் சந்திரசேனவின் பேச்சானது இறுதியில் எல்லாவற்றையும் புட்டுவைத்தது. அவர் கூறியது எதுவெனில் “ சில கட்சிகள் கசினோவுக்கு எதிர்ப்புக்களை முன்னெடுத்துக் கொண்டிருப்பினும் .. நாங்கள், ஒரு அரசாக கசினோவுக்கு எதிரான எல்லா எதிர்ப்புகை-

தங்கள் வழங்கி வந்த ஆதரவை இன்று மிக வசதியாக மறந்துவிட்டார்கள். எனவே அந்நிய முலதனத்துடன் இலங்கை அரசாங்கம் கொண்டுள்ள வெட்கட்கேடான காதல் சமாச்சாரத்தை சுருக்கமாக இங்கு மீட்டுப் பார்ப்பது சாலப் பொருத்தம் எனப்படுகிறது.

1977 இல், இலங்கையின் பொருளாதாரமானது உலச் சந்தைக்காக திறந்து விடப்பட்டது. அன்று புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்த யூ.என்.பி அரசாங்கம் உலகளாவிய அளவில் ஏற்பட்டிருந்த பொருளாதார கட்டுப்பாடுகளை தளர்த்துதல் என்பதற்கு இயையாக இலங்கையில் நீண்டகால அரச நிறுவனங்கள் கொண்டிருந்த பொருளாதாரத்தின் மீதான தலையீடு மற்றும் கட்டுப்பாடு என்பனவற்றை அகற்றுவோம் என்ற பரந்த பிரச்சாரத்தினை முன்னெடுத்தது. இலங்கையில் முதன் முதல் கசினோ திறக்கப்பட்டது இந்தக் கால வேளையிலே தான் என்பது குறித்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியது.

இலங்கையானது அந்நிய முலதனத்தின் பாய்ச்சலுக்கு இசைவாக துரிதமாக இயற்படுத்தப்பட்டது, அமெரிக்க அடிவரு-

“இந்தியாவின் மாக்ஸ்- லெனினிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஏற்பாடு செய்திருந்த அதன் மாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காக முன்னிலை சோஷலிஸ்ட் கட்சிக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த மாநாட்டில் பங்கேற்பதற்காக செல்லவிருந்த முன்னிலை சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் பிரச்சாரச் செயலாளர் தோழர் புழு ஜயகொட அவர்களுக்கு இந்திய அரசாங்கம் விசா தர மறுத்துவிட்டது. இது, அங்கு தோழர் ஆற்றவிருந்த உரையின் சாராம்சம்.”

அன்பிற்குரிய தோழர்களே, தோழியர்களே. இந்த கருத்தரங்கிற்கு என்னை அழைத்தமைக்காகவும், இலங்கை பூகோள் ரீதியில் மாத்திரமல்ல, வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார ரீதியிலும் நெருக்கமாகவுள்ள தென்னிந்திய ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் முன் உரையாற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பமொன்றை வழங்கியமைக்காகவும் இந்திய “ மாக்ஸ் லெனினிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு அனுதானம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தியாவிலிருந்து எங்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்படும்போது நாங்கள் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இன்றைய சமூக யதார்த்தத்திற்குள் தேசிய அரசின் எல்லைக்குள்ளிருந்து நாங்கள் அரசியலில் ஈடுபட நேர்ந்துள்ளது. ஏன்றாலும், முதலாளியத்தை வேரோடு பிடுங்கி எறிய வேண்டும் என்பது எங்களுக்கு தெரியும். அதனால்தான். இடதுசாரிகள் சர்வதேசவாதிகளாகிவிடுகிறார்கள். நாங்கள் சர்வதேசவாதிகளாகவிட்டால் எங்களது முயற்சிகள் அனைத்தும் பாளாசிகளாகிவிடும் என்பதை கோட்பாட்டு ரீதியில் மட்டுமல்ல, உலக கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் வரலாற்று அனுபவத்தின் வாயிலாகவும் அறிந்து வைத்துள்ளோம். இலங்கையில் இடதுசாரி இயக்கம் சில சந்தர்ப்பங்களில் இலங்கை மற்றும் இந்தியாவிற்கு தனியான அரசியல் கட்சியொன்றை அமைப்பதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், இலங்கை மற்றும் இந்தியாவில் ஏற்படும் சமூக மாற்றங்கள் ஒவ்வொருவர் மீதும் சமத்தப்பட்டிருப்பதோடு, ஒருவரை சார்ந்து ஒருவர் பராமரிக்கப்படுவதுமேயாகும். ஆகவே இந்த சந்தர்ப்பத்தை இலங்கையிலும். இந்தியாவிலும் பாட்டாளி வர்க்கம் முதற்கொண்டு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கிடையிலான உறவுக்கும் புரிந்துணர்வுக்குமான அடிப்படையை நிர்மாணிப்பதற்கான சந்தர்ப்பமாக்கிக் கொள்ள நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். இன்றைய எங்களது தொனிப்பொருள் இலங்கை தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையாகும். அதற்கு முன்னர் நாங்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இயக்கத்தைப் பற்றி, முன்னிலை சோஷலிஸ்ட் கட்சியைப் பற்றி சிறு விளக்கமொன்றை தரவேண்டியுள்ளது. இலங்கை இடதுசாரிய இயக்கத்தினது நீண்டகால பாரம்பரியத்தின் பிரதிபலன்தான் நாங்கள். 1935ல் இலங்கை சமசமாஜிக் கட்சியின் தோற்றுவையோடு இலங்கையில் இடதுசாரி இயக்கத்தின் ஆரம்பம் நிகழ்கிறது. அன்று பிரித்தானிய ஆட்சியின் கீழ் இலங்கை இருந்தபோது ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் இடதுசாரிகள் சில முக்கியமான கடமைகளை பூர்த்தி செய்தனர். அவர்களுக்கு தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மத்தியிலும் ஏனைய ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலும் பலமான அடித்தளம் கட்டியெழுப்பப்பட்டு வந்த போதிலும், இலங்கை சமசமாஜிக் கட்சி மற்றும் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உள்ளிட்ட இடதுசாரிய இயக்கங்களின் வர்க்க ஒத்துழைப்பு கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் முதலாளித்துவத்தின் கட்சியை தாரைவார்த்தனர். அதன் உச்சக்கட்டமாக 1964ல் 21 அம்சக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து தொழிலாளர்கள் நடத்திய போராட்டம் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்போது இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சீன சார்பு அணியில் செயற்பாட்டாளராக இருந்த தோழர் ரோஹன் விஜேவீர 1965ல் அதிலிருந்து விலகி மக்கள் விடுதலை முன்னணியை அமைத்தார். மக்கள் விடுதலை முன்னணி ஆரம்பத்திலிருந்தே வர்க்க ஒத்துழைப்பிற்கு எதிரான வர்க்கப் போராட்டத்திற்காக இலங்கையில் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியை யதார்த்தமாக்குவதற்காக

தோன்றி நின்றது. இருபதாயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டு, மேலும் ஆயிரக்கணக்கானோர் சிறையிலடைக்கப்பட்டு உடைத்து சுக்குநூறாக்கப்பட்ட 1971ன் ஆயுதப் புரட்சியைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்களேன நினைக்கிறேன். இலங்கையில் சோஷலிஸ்டத்திற்கான முதல் போராட்டம் அதுதான். ஆனாலும் அந்தப் போராட்டம் மிகக் குறுகிய காலத்திற்கு கொடூரமாக அடக்கப்பட்டது. 1978 தேர்தல்களில் மாற்று வழியில் பங்கேற்று அரசியலுக்கு வந்தபோதிலும், 1983ல் கட்சி தடை செய்யப்பட்டது. தோழர் ரோஹன் விஜேவீர உள்ளிட்ட ஆயிரக்கணக்கானோர் படுகொலை செய்யப்பட்ட கையோடு புரட்சி தோல்வியடைந்தது. அந்த பாரிய அழிவின் பின்னர் 1994ல் மக்கள் விடுதலை முன்னணி மீண்டும் அரசியல் நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்தது. ஆனால், ஆரம்பத்தில் நிராகரிக்கப்பட்ட பழைய இடதுசாரி இயக்கத்தின் தீவிரவாதத்திற்குள் மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் பலியாகியது. இலங்கையில் பிரதான முதலாளித்துவ கட்சியான இலங்கை சுதந்திரக் கட்சியோடு கூட்டு சேர்ந்து அரசாங்கத்தில் இணைந்து கொண்டது. 2005ல் மஹிந்த ராஜபக்ஷவை வெற்றிபெறச் செய்வதற்காக முன்னின்று உழைத்தது. அது மாத்திரமல்ல, 2010 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் முன்னாள் இராணுவத் தளபதி சரத் பொன்சேகாவின் வெற்றிக்காக இரண்டாவது பிரதான கட்சியாகிய ஐக்கிய தேசியக் கட்சியோடு கைகோர்த்துக் கொண்டது. முன்னிலை சோஷலிஸ்ட் கட்சியை கட்டியெழுப்புவதற்காக கட்சி உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலானோர் 2011ல் கட்சியை விட்டு வெளியேறுவதற்கான காரணம் வர்க்க ஒத்துழைப்புக்கு எதிரான போராட்டம்தான். இது இன்று நாம் உரையாற்றக் கூடிய தொனிப்பொருளோடு சம்பந்தப்படுகிறது. வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் யுத்தம் நடைபெற்ற காலத்தில் மக்கள் விடுதலை முன்னணி அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவளிக்கும் நிலைப்பாட்டை கடைபிடித்தது. கட்சி முழுமையாக இனவாதத்திற்குள் வீழ்ந்தமைதான் இதற்கு காரணமென நினைப்பது தவறு. தமிழ் மக்கள் எதிர்க்கொண்டுள்ள தேசிய நெருக்குதல் குறித்தும், மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வரும் முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களின் இனவாத செயற்பாடுகளினால் நெருக்கடி உக்கிரமடைந்தமை குறித்தும் எங்களுக்கு மத்தியில் கருத்தாடலொன்று இருந்தது. சிங்கள - தமிழ் - முஸ்லிம் என இன அடையாளத்தோடு வர்க்கத்தை பிளவுபடுத்தி வர்க்கப் போராட்டத்தை பலவீனமடையச் செய்யும் ஆளும் வர்க்கத்தின் குறுக்குப் புத்தி குறித்தும், இந்தப் பிரச்சினையை தனது நிகழ்ச்சி நிரலுக்கேற்ப முகாமைத்துவம் செய்வதற்கு ஏகாதிபத்தியம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் குறித்தும் அதன்போது பேசப்பட்டது. கட்சியிலிருந்து பெரும்பாலான தோழர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை தத்துவார்த்த கோணத்திலேயே பார்த்தனர். முதலாவதாக சோஷலிஸ்ட் புரட்சி. புரட்சிக்குப் பின்னர் இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பது இலகுவாக இருக்கும். தமிழ் மக்கள் முகம் கொடுக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகாண முடியும் என்ற கருத்து அந்த கோட்பாட்டுக்குள் இருந்தது. ஆனால், 2009ல் யுத்தத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் பாரிய அழிவு ஏற்பட்டது. ஒடுக்கப்பட்ட சிங்கள- தமிழ் மக்களுக்கு பாரிய அழிவை உண்டாக்கிய செயற்பாட்டில் நாங்களும் பங்காளிகளாக இருந்தோம் என்பதற்கான சுய விமர்சனம் உறுப்பினர்களிடம் இருந்தது. நாங்கள் மக்கள் விடுதலை முன்னணியிலிருந்து விலகுவதற்கு இன்னொரு காரணம்

தமிழ் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கிடையில் இருந்த இடைவெளியை நிரப்பும் அரசியலுக்குள் பிரவேசித்தோம். சிங்களவர்களின் உரிமைக்காக தமிழ் மக்களையும், தமிழ் மக்களின் உரிமைக்காக சிங்கள மக்களையும் ஒருங்கிணைக்கும் அரசியலுக்கும், அதனூடாக சிங்கள - தமிழ் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை ஒரே அணியில் இணைக்கும் அரசியலுக்கும் பிரவேசித்தோம். சிங்கள இனவாதத்திற்கு தாபமிடும் முதலாளித்துவ ஆட்சியாளர்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒற்றுமைக்கு பயந்தார்கள். ஆதலால், எமது கட்சி தொடங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து கட்சிக்கெதிராக பாரிய அடக்குமுறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. வடபகுதி மக்களுக்கு பாட்டாளி வர்க்க அரசியலின் செய்தியை எடுத்துக் சென்ற லலித் குமார் வீரராஜ் மற்றும் குகன் முருகானந்தன் ஆகிய தோழர்கள் 2011 டிசம்பர் மாதம் கடத்தப்பட்டார்கள். அவர்களை பற்றிய எந்த தகவலும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. 2012 ஏப்ரலில் எமது அரசியல் சபை உறுப்பினர்களான தோழர் குமார் குணரத்தினமும் , தோழி திமுத்து ஆட்டிகலையும் கடத்தப்பட்ட போதிலும், தேசிய மற்றும் சர்வதேச அழுத்தம் காரணமாக பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். இவற்றுக்கு

இலங்கை-இந்திய ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் விடுதலைப் போராட்டம்

மத்தியில்தான் நாம் இனவாதத்திற்கும் வர்க்க ஒத்துழைப்புவாதத்திற்கும் எதிரான பாட்டாளி வர்க்க அரசியலுக்காக போராடுகிறோம். இலங்கையில் ஒடுக்கப்பட்ட சிங்கள மற்றும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மட்டுமல்ல, இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு மத்தியில் பகைமை வளர்க்கப்பட்டிருக்கும் இத்தருணத்தில், எமது இடதுசாரிய சிந்தனை எம்மை சர்வதேசவாதிகளாக ஆகுமாறு கூறுவதனால்தான் நாங்கள்

உங்களை சந்திக்க வந்துள்ளோம். சர்வதேசவாதத்தைப் பற்றி பேசாத இடதுசாரிகள் எங்குமே கிடையாது. எல்லோரும் அந்த வார்த்தையை உச்சரிக்கிறார்கள். ஆனால் சர்வதேசவாத செயற்பாட்டை அணுகுவது எப்படி? உங்களது நாட்டிலும், எங்களது நாட்டிலும் அனுபவங்கள் இருக்கின்றன. தமது அரசியல் - பொருளாதா- சமூக- கலாச்சார உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட சிங்கள மக்கள், சிங்கள முதலாளியோடு இனவாத ரீதியில் ஒன்றுபடுகிறார்கள். அனைத்து வழிகளிலும் தம்மை மிதித்துக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் எஜமானர்களோடு ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களுக்கு இன ரீதியிலான உறவுகள் ஏற்படுகின்றன. நாங்கள் அதனை அனுபவத்தின் வாயிலாக அறிந்துள்ளோம். தூரத்தில் இருந்து கூர்ந்து நோக்கும்போது இந்திய ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் கரங்களிலும் அதே விலங்கு போடப்பட்டிருப்பது தெரிகிறது. இந்தியாவின் சில மாநிலங்களில் சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த தேர்தல்களில் நேரந்திர மோடியின் இனவாத கருத்துக்களுக்கு வரவேற்பு கிடைத்தமையையும், தென்னிந்தியாவில் ஜெயலலிதா மற்றும் கருணாநிதி போன்றோர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக அவர்களுக்கிடையில் உள்ள முரண்பாடுகளை மறைத்து போலி முரண்பாட்டையும் இனவாதத்தை போஷிக்கும் விதத்தையும் நாங்கள் அவதானித்து வருகிறோம். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மத்தியில், வர்க்க அமைப்புகளுக்கு மத்தியில், இடதுசாரிகளுக்கு மத்தியில் பரஸ்பர புரிந்துணர்வையும், செயற்பாட்டையும் உருவாக்கிக் கொள்வது இப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு எடுக்கும் ஆரம்ப நடவடிக்கையாக இருக்கும். மாக்ஸியம் - லெனினிஸ்ட் குறித்து பொதுவான கருத்துக்களை கொண்டிருந்தாலும் ஒவ்வொருவருடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், சவால்களைப் பற்றியும், தந்திரோபாய நடவடிக்கைகள் விடயத்திலும் நாங்கள் வெகு தூரத்தில் இருக்கிறோம். அந்த தொலை தூரத்தை இப்படியான கருத்துப் பரிமாற்றங்களினால் தீர்க்க முடியுமென நாங்கள் நினைக்கவில்லை. என்றாலும்

“ 1953ல் இலங்கையின் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஹர்தால் நடத்தப்பட்டது. இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களின் இந்த நடவடிக்கை காரணமாக ஆட்சியாளர்கள் மண்டியி வைக்கப்பட்டனர். 1953ல் வளர்ந்து வந்த இடதுசாரிய மக்கள் அப்பிராயத்திற்கு எதிராக செயற்பட்ட பிற்போக்குவாதிகள், 1956ல் போலி மாற்றமொன்றை நிர்மாணித்தனர். அதன் விளைவாக இலங்கை முதலாளித்துவத்திற்குள் இரு பிரிவுகளும், இரு கட்சிகளும் உருவாகி, பின்னர் அவை மாறி மாறி நாட்டை ஆள்வதற்கான சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டது. ”

என்னவென்றால் இனவாதத்திற்கு எதிரான எமது மனச்சாட்சிதான். எமது சிந்தனையில் இருந்தவற்றுக்கும், யுத்தத்தின்போது உண்மையாக நடந்தவற்றுக்கும் இடையிலிருந்த இடைவெளி எங்களை அதிர்ச்சியில் உறையச் செய்தமையால் மக்கள் விடுதலை முன்னணியிலிருந்து விலகி முன்னிலை சோஷலிஸ்ட் கட்சியை உருவாக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. எமது கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டு இரண்டு வருடங்கள்தான் ஆகின்றன. நாம் ஆரம்பத்திலிருந்தே சிங்கள மற்றும்

நக்கம்மட்ட மக்களின் சீதைகளுக்கு தீவு!

இச்சந்தர்ப்பத்தை ஒரு ஆரம்பமாக எடுத்துக் கொள்வோமென நாங்கள் முன்மொழிகிறோம்.

இலங்கை ஒரு தீவு. அதன் அயல் வீடுதான் இந்தியா. இன்னும் சிறப்பாகக் கூறுவதாயிருந்தால் தென்னிந்தியா. இந்தியாவின் தென் கடற்கரையிலிருந்து இலங்கை கடற்கரைக்கு உள்ள தூரம் உங்களுக்கென்றால் சென்னைக்கும் புதுடில்லிக்கும் உள்ள தூரத்தையும் விட குறைவுதான். எனக்கென்றால் எனது பிறந்த ஊருக்கும் கொழும்புக்கும் இடையிலான தூரத்தையும் விடக் குறைவு. இரு நாடுகளுக்கிடையில் நெருங்கிய உறவுகள் காணப்படுவது அதனால்தான். இலங்கை மக்களின் வரலாற்றில் பல திருப்புமுனைகளோடு இந்திய குடிபெயர்வுகளின் தொடர்பும் இருக்கிறது. இலங்கையின் ஆரம்ப கற்காலம் தொட்டு இரும்பு யுகத்திற்கு செல்லும்போது, ஆரம்ப கூட்டுச் சமூகத்திலிருந்து அரசுகளைக் கொண்ட ஆசியான் உற்பத்தி முறையுடனான வர்க்க சமூகம் உருவாவதில் இந்திய குடிபெயர்வுகளின் தாக்கம் இருந்ததாக நம்பப்படுகிறது.

இலங்கையில் சிங்களம் பேசும் பெரும்பாலான மக்கள் பின்பற்றும் புத்த மதமும், பெரும்பாலான தமிழ் பேசும் மக்கள் பின்பற்றும் ஹிந்து தர்மமும் இந்திய வழித்தோன்றல்களான சமயங்களாகும். இஸ்லாம் அராபியர்களின் ஊடாக இலங்கைக்கு வரவில்லை. மாறாக மலபார் மற்றும் காயல்பட்டணத்திலிருந்து வந்த இஸ்லாமியர்களின் வழியாகவே இஸ்லாம் இங்கு வந்தது. காலத்துக்குக் காலம் மோதல்கள் ஏற்பட்டாலும், பொதுவாக சிங்கள- தமிழ் உறவுகள், இந்திய- இலங்கை உறவுகள் தொடர்பிலான வரலாறு இன்றுபோல் வேதனைகள் நிறைந்ததாக இருக்கவில்லை. அநேகமான தமிழ் சொற்கள் சிங்கள மொழியோடு கலந்திருக்கின்றன. இலங்கையின் மத வழிபாடுகள் பௌத்தம் மற்றும் ஹிந்து சமயங்களின் கலவையாக காணப்படுகிறது. நீங்கள் இலங்கையில் புத்த விகாரையொன்றுக்கு சென்றால் அங்கு புத்தரின் சிலைக்குப் பக்கத்திலேயே ஹிந்து தெய்வங்களின் சிலைகளையும் காண முடியும். இலங்கையில் சிங்கள மற்றும் தமிழ் மக்கள் சித்திரை மாதத்தில் ஒரே நாளில் சித்திரைத் திருநாளை

கொண்டாடுகிறார்கள். இலங்கையின் கடைசி இராசதானியை ஆண்ட அரசர்களில் பெரும்பாலானோர் தமிழ் நாயக்கர் வம்சத்தை சேர்ந்தவர்களாகும். சிங்கள- தமிழ் மக்களுக்கிடையில் பகைமை தோன்றுவதற்கு முதலாளித்துவம் முழுமுதற் காரணியாக இருக்கிறது. அதற்கு முன்னர் வரலாற்றில் பலமான ஒட்டுறவு இல்லாத போதிலும், நீண்டகால பகை இருக்கவில்லை.

ஆனால் முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியோடு அது மாற்றமடைகிறது. இந்தியாவைப் போன்று இலங்கையும் ஆங்கிலேயர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பின்னர்தான் இலங்கையில் முதலாளித்துவ முறை வேருன்றியது. அதற்கு முன்னர் போர்த்துக்கீசர் மற்றும் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக் காலத்தில் பொதுவான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும், பிரித்தானியர்களின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே ஆழமான சமூக பொருளாதார சீரமைப்புகள் ஏற்பட்டன. 19ம் நூற்றாண்டிலிருந்து இலங்கை மக்களை பிரித்தானும் கைக்கிரியம் மேடையேறியது. ஏகாதிபத்திய ஆட்சியாளர்களை போன்றே இலங்கையில் பிரபுத்துவம் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் ஒற்றுமையையும் நல்லணக்கத்தையும் நிலைநாட்டும திசையை நோக்கி மக்களை இட்டுச் செல்லவில்லை. அவர்களுக்கிடையில்

பகைமையை வளர்க்கும் திசைக்கே இட்டுச் சென்றது. பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியாளர்களிடம் தமது காலனித்துவ நாடுகளில் தலைதூக்கும் சுதந்திர போராட்டங்கள் சோஷலிஸ்தின் பாதையில் வளர்ச்சியடைவதை தடுப்பதற்கான தந்திரோபாய முறையொன்று இருந்தது. அதுதான் "பிரித்து ஆளும்" முறை. அதனை நாங்கள் இந்தியாவிலும் கண்டோம். இலங்கையிலும் கண்டோம். இந்த நிலைமைக்குள் சிங்கள மக்களுக்கு தமிழ் மக்கள் எதிரியாகத் தெரிவதும், தமிழ் மக்களுக்கு சிங்கள மக்கள் எதிரியாகத் தெரிவதும் தற்செயலானதல்ல. திட்டமிட்ட செயற்பாட்டின் பிரதிபலன்தான் அது. முதலாவது அரசியல் நிர்ணய சபைக்கு பிரதிநிதிகள் இன அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்டதிலிருந்து இனவாதத்தை தூண்டுவது வரை பல்வேறு உபாயங்கள் இதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டன. இலங்கை முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் முதல் பிரிவினர் அவர்களுக்கே உரித்தான பிற்போக்குத்தனம் காரணமாக, இலங்கை இனத்தை கட்டியெழுப்பும் நோக்கமோ, இலக்கோ அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. சிங்கள முதலாளிகள் தமிழ் மக்களை அந்நியப்படுத்தி சிங்கள இனவாத அடையாளங்களோடு பிணைந்த முதலாளித்துவத்தை நிர்மாணிக்க முயற்சித்தனர். இலங்கை தேசிய சபையின் ஆரம்பக்கட்டத்தில் இதற்குத் தேவையான அளவு உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்ட முடியும். தமிழ் மொழியை பேசும் ஐயமானியம் தனது மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு அந்தக் கோணத்திலேயே தீர்வு காண முயற்சித்தது. அது தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காக இலங்கையின் மீதோ, உலக முற்போக்கு இயக்கத்தின் மீதோ, இடதுசாரியத்தின் மீதோ நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. சிங்களம் பேசும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களோடு உடன்பாட்டுக்கு வர முயற்சிக்கவில்லை. அந்தந்த சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறு கிடைக்கும் இலாபத்தை பொறுத்து முதலாளித்துவக் கட்சிகளோடு இணக்கப்பாட்டுக்கு வருவதற்கே எப்போதும் முயன்றது. இதனால் சிங்கள தமிழ் மக்களுக்கிடையிலான இடைவெளி மேலும் அதிகரித்தது.

சிங்கள தமிழ் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மத்தியில் ஒற்றுமையை கட்டியெழுப்பும் நோக்கம் இடதுசாரி இயக்கத்திற்கு இருக்கவில்லை. இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கம் சிங்கள இனவாதத்திற்கும் தமிழ் இனவாதத்திற்கும் இடையில் சிக்கி தடுமாறிக் கொண்டிருந்தது. சிங்கள வலதுசாரியத்தின் மேலாதிக்க இனவாதத்தின் மீதும், தமிழ் வலதுசாரியத்தின் பிரிவினைக் கொள்கையில் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட இனவாதத்தின் மீதும் பழியை போட்டுவிட்டு ஒதுங்கிவிட இடதுசாரி இயக்கங்களினால் முடியாது. இடதுசாரிகள் என்ற வகையில், இலங்கையின் இடதுசாரிய இயக்கத்தின் 80 வருடகால பாரம்பரியத்தின் இன்றைய பரம்பரையினராகிய நாம் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அது குறித்து எமக்குள் சுய விமர்சனம் இருப்பது உண்மைதான். சிங்கள- தமிழ் மக்களுக்கு மத்தியில் இருந்த வரலாற்று உறவுகளை இடதுசாரியத்தால் அரசியல் வெளிப்பாடாக ஆக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

இலங்கை இடதுசாரிய வரலாற்றில் 1950களில் ஒரு திருப்புமுனை ஏற்பட்டது. 1953ல் இலங்கையின் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஹர்தால் நடத்தப்பட்டது. இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களின் இந்த நடவடிக்கை காரணமாக ஆட்சியாளர்கள் மண்டியிட வைக்கப்பட்டனர். 1953ல் வளர்ந்து வந்த இடதுசாரிய மக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு எதிராக செயற்பட்ட பிற்போக்குவாதிகள், 1956ல் போலி மாற்றமொன்றை நிர்மாணித்தனர். அதன் விளைவாக இலங்கை முதலாளித்துவத்திற்குள் இரு பிரிவுகளும், இரு கட்சிகளும் உருவாகி, பின்னர் அவை மாறி மாறி நாட்டை ஆள்வதற்கான சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டது. அதேபோன்று இலங்கை முதலாளித்துவ பிரிவிருகும், சிறு முதலாளிகளின் பிரிவுக்குமிடையில் அரசியல் உறவுகள் கட்டியெழுப்பப்பட்டன. வர்க்க ஒத்துழைப்பு வாதத்திற்குள் முழுகிய இடதுசாரியம் அந்த பிற்போக்குக் கூட்டத்தோடு தொழிலாளர் வர்க்கத்தையும் பிணைத்தது. அதன் பின்னர் உண்மையான எதிர்விரோதங்கள் மறைக்கப்பட்டு, போலி எதிர்விரோதங்கள் மேடையேறும் வரலாறு மீளமைக்கப்பட்டது. இலங்கை முதலாளியத்திற்கு உந்து சக்தியை பெறுவதற்காக பயன்படுத்திய தமிழர் எதிர்ப்பிற்கு சிங்கள மக்கள் பலியாகினர். மறுபுறம் ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் தமது தேசிய அரசியலுக்குப் பதிலாக முதலாளித்துவ ஆட்சியாளர்களோடு உபாயங்களில் ஈடுபடும் தமிழ் ஐயமானிய அரசியலுக்கு கீழ்ப்படிந்தனர். அதன் பின்னர் சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் இரண்டுபட்ட வரலாறு உருவாகியது. இந்த நிலை இலங்கையை மட்டுமல்ல முழு பிராந்தியத்திலும் அரசியல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. பிராந்திய ஏகாதிபத்திய பலவான் என்ற வகையில் இந்தியா ஒவ்வொரு முறையும் இலங்கையின் பிரச்சிணையில் தலையிட்டது. சமூகக் கண்ணோட்டத்தில் அல்லாமல் அரசியல் சாணக்கிய கண்ணோட்டத்திலேயே இந்திய ஆளும் வர்க்கம் தலையிட்டது.

இலங்கையில் இப்போது யுத்தம் முடிந்துவிட்டது. இதுவரை ஆயுதங்களோடு செயற்பட்ட தேசியப் பிரச்சினை தற்போது புதிய கட்டத்திற்குள் நுழைந்துள்ளது. தமிழ் மக்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சாரப் உரிமைகள் ஆயுதத்தில் சிக்கியிருக்கின்றன. தமிழ் மக்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்படுகிறது. அதற்கு தீர்வை தேட வேண்டும். தீர்வை தேடும்போதுதான் அதன் ஆழம் தெரிகிறது. இந்தப் பிரச்சிணையில் இடதுசாரிய இயக்கத்தின் தலையீடு சமூக அபிவிருத்திக்கும் மறுமலர்ச்சிக்கும் எந்த விதத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்? உதாரணமாக மார்ச் மாத கடைசியில் ஜெனீவா மனித உரிமைகள் மாநாடு நடக்கவிருக்கிறது. ஒருபக்கம், ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தெற்காசியப் பிராந்தியத்தில் தமது அரசியல் நிகழ்ச்சி நிர்வை நடைமுறைப்படுத்தும் சந்தர்ப்பமாக அதனை பயன்படுத்துகிறார்கள். மறுபக்கம் அது தமிழ் மக்களின் ஜனநாய உரிமைகளுக்காக அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது.

ஏகாதிபத்தியத்தினதும், உள்நாட்டு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினதும் நிகழ்ச்சி நிர்வைகளுக்கிடையிலான இந்த உறவுகளுக்கு மத்தியில் இடதுசாரி இயக்கத்தின் செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைப்பது எப்படி? அந்த கேள்விகளுக்கான பதில் இலகுவானதாக இல்லை.

இலங்கை தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு முதலாளித்துவத்தின் எந்தவொரு பிரிவின் மீதும் நம்பிக்கை வைக்க முடியாது, அமெரிக்கா அல்லது ஐரோப்பா ஊடாகவோ, கருணாநிதி அல்லது ஜெயலலிதா ஊடாகவோ, ராஜபக்ஷ அல்லது விக்கனேஸ்வரன் ஊடாகவோ அதனை தீர்க்க முடியாது. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் அதிகாரப் போட்டி மற்றும் உள்முரண்பாடுகளின் மூலம் உருவாகும் மறுசீரமைப்பு தமிழ் மக்களுக்கு தற்காலிக நிம்மதியைக் கொடுக்கலாம். ஆனால், அது நீண்டகாலம் நிலைக்கக் கூடிய நிம்மதியாக இருக்க முடியாது. அதன் மூலம் தீர்வு கிடைத்துவிடாது. நாங்கள் மாக்ஸியவாதிகள் என்ற வகையில் அதற்கான பாதையை தேட வேண்டும். உலக மட்டத்திலான புரட்சிகர மாற்றத்திற்குள் தான் விடுதலைக்கான பாதை இருப்பதாக நாங்கள் நம்புகிறோம்.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஏற்படக்கூடிய புரட்சிக்குப் பின்னர், தெற்காசியாவில் சோஷலிஸ்ட் குடியாட்சி அமைப்பை கட்டியெழுப்புவதன் ஊடாக ஆரம்பமாகும் செயற்பாட்டுக்குள் ஒடுக்கப்பட்ட தமிழனின் மாத்திரமல்ல, ஒடுக்கப்பட்ட சிங்களவனினதும், இஸ்லாமியனினதும் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலுமுள்ள ஒடுக்கப்பட்டவர்களினதும் விடுதலைக்கான

“ சிங்கள- தமிழ் உறவுகள், இந்திய- இலங்கை உறவுகள் தொடர்பிலான வரலாறு இன்றுபோல் வேதனைகள் நிறைந்ததாக இருக்கவில்லை. அநேகமான தமிழ் சொற்கள் சிங்கள மொழியோடு கலந்திருக்கின்றன. இலங்கையின் மத வழிபாடுகள் பௌத்தம் மற்றும் ஹிந்து சமயங்களின் கலவையாக காணப்படுகிறது. நீங்கள் இலங்கையில் புத்த விகாரையொன்றுக்கு சென்றால் அங்கு புத்தரின் சிலைக்குப் பக்கத்திலேயே ஹிந்து தெய்வங்களின் சிலைகளையும் காண முடியும். இலங்கையில் சிங்கள மற்றும் தமிழ் மக்கள் சித்திரை மாதத்தில் ஒரே நாளில் சித்திரைத் திருநாளை கொண்டாடுகிறார்கள். ”

பாதை இருப்பதாக நாங்கள் நம்புகிறோம். இவ்வாறாக சிங்கள மக்களுக்குள் தமிழர் மீதான பகையும், தென்னிந்திய ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்குள் சிங்களவர் மீதான பகையும் இல்லாதொழிக்கப்படும். ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களை தமிழ் ஜனநாயகத்திலிருந்து மீட்டு ஒடுக்கப்பட்ட சிங்களவர்களோடு ஐக்கியப்பட வைக்கும் அரசியலுக்குள்ள்தான் தமிழ் மக்களின் கேள்விக்கு பதில் இருக்கிறது. அந்த புதிய மாற்றீடை உருவாக்குவதற்காக எமது கட்சிகளுக்கு மத்தியில் பரஸ்பர புரிந்துணர்வும், ஒன்றிணைந்த செயற்பாடும் தேவைப்படுகிறது. இந்திய பாட்டாளி வர்க்க இயக்கத்தில் ஏற்படும் வளர்ச்சிகள் இலங்கையின் புரட்சிக்கு உந்து சக்தியாக இருப்பதைப் போன்றே, இலங்கையின் பாட்டாளி வர்க்க இயக்கத்திற்கு கிடைக்கும் வெற்றி இந்திய புரட்சியை துரிதப்படுத்தும் என்பதில் எங்களுக்கிடையில் விவாதம் இல்லை. உங்களது நாட்டில் போன்றே எங்களது நாட்டிலும் இடதுசாரியத்தின் மறுபிறப்பிற்காக நாங்கள் கை கோர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்காக தோழமையின் கைகளை உயர்த்தி நான் விடைபெறுகிறேன்.

Facebook வரமா? சாபமா?

குருநாகல் ஜோன் கொத்தலாவலை வித்தியாலயத்தின் கல்வி பயின்ற பதினம் வயது மாணவி தற்கொலை செய்து கொண்ட செய்தியும், அந்த பாடசாலையின் அதிபர் நடந்து கொண்ட விதமும் இன்று நாட்டில் பரவலாக பேசப்படுகிறது. தற்கொலை செய்து கொள்வதற்கு முன்னர் அவர் எழுதி வைத்த கடிதம் கல்வியியலாளர்கள் மத்தியிலும், புத்திஜீவிகள் மத்தியிலும் ஒரு கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அந்த மாணவி எழுதி வைத்துச் சென்ற கடிதம் இன்று இணையத்தில் உலா வந்து கொண்டிருக்கிறது. முகநூல் இணையத்தில் அந்த மாணவியின் புகைப்படம் வெளிவந்திருந்ததினால் சக மாணவர்கள் முன்னிலையில் அவரை மேடைக்கு அழைத்து விபச்சாரி என அதிபர் திட்டியிருக்கிறார். அவமானம் தாங்க முடியாத மாணவி தற்கொலை செய்து கொண்டுள்ளார். மனதை வருத்தும் இந்த செய்தியை பார்க்கும்போது பாடசாலைகள் என்பது இலங்கையில் பிஞ்சு மனங்களை விகாரப்படுத்தும் அடக்குமுறையின் உறைவிடமோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இன்றைய பாடசாலைகளை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே நற்குணம் கொண்ட, புத்திஜீவிகளான, ஆற்றல்மிகு எதிர்கால சமூகம் உருவாக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. வரையறுக்கப்பட்ட கழுத்துப்பட்டி தொழிலுக்காக மோதிக்கொள்வதற்காகவே பாடசாலை கல்வி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்காக 5ம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சை தொடங்கி க.பொ.த. (உயர்தரம்) வரை வெறியோடு மனமும் செய்து பரீட்சைகளில் சித்தியடையச் செய்வதே அதன் நோக்கமாக இருக்கின்றது. பெற்றுக் கொண்ட அறிவு இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், பரீட்சைகளில் சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

சமமான ஆளுமையை நிர்மாணித்துக் கொள்வதற்கு உந்துகோலாக இருக்கும் பாடவிதானங்களுக்கு புறம்பான விடயங்கள் சம்பந்தமாகவும் கல்வி அதிகாரத்தை கையில் வைத்திருப்பவர்களின் மனப்போக்கு நல்லதாக இல்லை. உதாரணமாக தற்போது

பாடசாலைகளில் நடக்கும் விளையாட்டுப் போட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கு பாரிய விளையாட்டு விழாவொன்றை நடத்தி களியாட்டங்களால் கண்கவர்ச் செய்யப்படுகின்றதேயன்றி உண்மையான விளையாட்டு வளர்ச்சி அங்கு காணப்படுவதில்லை.

சமீபத்தில் ஒரு பாடசாலையில் உரையாற்றிய அப்பாடசாலையின் அதிபர் ரவீந்திரநாத் தாகூரின் கோரா என்ற நாவலை மேற்கோள் காட்டி அப்பாடசாலையில் கற்கும் தமிழ் மாணவர்கள் தமது கீழ்நிலை பிறப்பைப் பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டுமென குறிப்பிட்டார். சில பாடசாலைகளில் அதிபர் பொறுப்பில் இருக்கும் ஆசிரியர்கள் முன்னால் அதிபரை குறை சொல்லியே வயிறு வளர்ப்பதில் ஈடுபட்டு வருவதையும், தராதரம்பெற்ற அதிபரொருவர் வருவதை தடுப்பதற்காக கோஷ்டி சேர்ப்பதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. பாடசாலையைப் பற்றிய அக்கறை கிஞ்சித்தும் இல்லாமல் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாடசாலையின் ஒழுக்கநெறி, கல்வி என்பன அவர்களுக்கு அப்பாற்பட்ட விடயம்.

இன்று பாடசாலை அதிபர்களினதும், ஆசிரியர்களினதும் ஆசிரியர் கல்வி அதிசயிக்கத்தக்க வகையில் பலவீனமாகக் காணப்படுகிறது. பாடசாலை அதிபர்களுக்கு முறையான பயிற்சி கிடையவே கிடையாது. கல்விக்கலாசாலைகளில் வழங்கப்படும் அறிவில் குறைபாடுகள் காரணமாக பலவீனமான ஆளுமையைக் கொண்ட ஆசிரியரே பாடசாலைக்கு வருகிறார். எவ்வித ஆரம்ப பயிற்சியுமின்றி பாடசாலைகளுக்கு நியமிக்கப்படும் பட்டதாரிகளின் நிலை படுமோசம். பாடசாலைகளின் நடைமுறைகள் காரணமாக அவர்களது தரம் மேலும் நலிவடைகிறது. ஆசிரியர் கல்வியை நிரந்தரமாக்குவதற்கான வேலைத்திட்டங்கள் பலவீனமான நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. விஷேடமாக ஆசிரியர் ஆலோசகர் சேவையை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் எடுப்பதற்கு ஒன்றுமே இல்லை. பாடவிதான

இந்த பின்னணியில் அதிபர்களும், ஆசிரியர்களும் தமது கடமை என்னவென்பதை புரிந்து கொண்டு செயற்படுவதாகத் தெரியவில்லை. பிள்ளைகளுக்கு படிப்பிப்பதை என்பது வதை செய்வது என்று ஒரு சில அதிபர்களும் ஆசிரியர்களும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீப காலமாக பாடசாலை அதிபர்களுக்கு வழங்கப்படும் கிராணுவப் பயிற்சியும் இந்த நிலைமை உக்கிரமடைவதற்கு இன்னொரு காரணமாக இருக்கின்றது.

பணிப்பாளர்கள் தொகையாக இருந்தபோதிலும் அவர்களால் ஆகக் குறைந்த சேவையே கல்விக்கு கிடைக்கிறது. இந்த பின்னணியில் அதிபர்களும், ஆசிரியர்களும் தமது கடமை என்னவென்பதை புரிந்து கொண்டு செயற்படுவதாகத் தெரியவில்லை. பிள்ளைகளுக்கு படிப்பிப்பதை என்பது வதை செய்வது என்று ஒரு சில அதிபர்களும் ஆசிரியர்களும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீப காலமாக பாடசாலை அதிபர்களுக்கு வழங்கப்படும் கிராணுவப் பயிற்சியும் இந்த நிலைமை உக்கிரமடைவதற்கு இன்னொரு காரணமாக இருக்கின்றது.

ஒட்டுமொத்த சமூகத்தினதும் முதுகெலும்பு சிதைக்கப்பட்டிருக்கும் இன்றைய நிலையில் பிள்ளைகளின் உரிமைகளைப் பற்றி பேசுவதற்கு யாருமே இல்லை என்ற நிலை உருவாகியிருக்கிறது. குருநாகல் ஜோன் கொத்தலாவலை பாடசாலையில்

வகையில் அவரது கூற்று இருந்தது.

இந்த முதலமைச்சரின் கூற்றுப்படி குறித மாணவி முகநூலை தவறாக பயன்படுத்தியிருக்கிறார். ஆனால் அதற்கான சான்றுகள் கிடையாதென பொலிஸ் ஊடகப் பேச்சாளர் கூறுகிறார். இந்த மாணவி நடத்தை கெட்டவள் என்று கூறுமளவிற்கு தனது முகநூலில் பதியப்பட்ட படத்தில் என்ன இருக்கிறது? அது இன்னொரு மாணவரோடு எடுத்த சாதாரண புகைப்படம். அப்படியான ஒரு புகைப்படத்தை எடுப்பதற்கு காதல் உறவுகள் இருக்கக்க வேண்டும் என்பதற்கு அவசியமில்லை. ஆனாலும், பதினம் வயது பிள்ளைகள் அப்படியான காதல் உறவுகளை வைத்துக் கொள்வது பொதுவான ஒன்றேயல்லாது விபச்சாரியாவதற்கான சந்தர்ப்பமல்ல. இருவர் மீதும் தவறு இருப்பதாகக் கூறும் முதலமைச்சரால் பிள்ளை செய்த தவறு என்ன என்பதை குறிப்பிட்டுக் கூற முடியுமா? இவ்வயது மாணவியினதும், பாடசாலை அதிபரினதும் தவறுகளை ஒரே மட்டத்தில் அளவிட முடியுமா? அதற்கான அடிப்படை என்ன? இப்படியான அரசியல் வாதிகள் இவ்வாறு அதிபரை பாதுகாப்பது ஆசிரியர்கள் மீதுள்ள அளவற்ற பாசத்தினாலல்ல. இங்கே இருப்பது ஒரு சமூகப் பிரச்சினை. அதாவது கெட்டதை பாதுகாப்பதற்கு ஒட்டுமொத்த சமூகத்திடமும் உள்ள தூண்டுதலாகும். இது சமூகத்தின் மத்தியிலுள்ள குறுகிய மனப்பான்மையின் விளைவு. அதாவது கெட்டதை பாதுகாப்பதற்காக சமூகத்திலுள்ள தூண்டுதல். இது ஒட்டுமொத்த சமூகத்திலுமுள்ள தூண்டுதல். நவீனத்துவம் விடயத்தில் எதிர் மனப்பான்மையுடன் தீவிரமாக நுகர்வியத்திற்குள் மூழ்கியதன் பிரதிபலன். இது விடயத்தில் நாம் ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டும். முகப்புத்தகம் வரமா? சாபமா? சிந்திப்போம் மனிதர்களை வாசிக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். பதினம் வயது மாணவர்களையும் வாசிக்கக் கற்றுக் கொண்டால் நவ தாராளமய பொருளாதார அமைப்புமுறையின் கலாச்சார சீரழிவிலிருந்து எமது எதிர்கால சமுதாயத்தை மீட்டெடுக்க முடியும்.

அரசாங்கத்தின் பெரிய பெரிய அதிகாரிகள் இப்போதல்லாம் சட்டத்தின் ஆதிக்கம் குறித்தும் ஒழுக்க நெறி குறித்தும் கதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜனாதிபதி சமீபத்தில் கூறியிருந்தார் வரலாற்றில் யாருமே செய்திராத ஒன்றை தான் செய்யப்போவதாக. அதாவது ஒழுக்கம் கோலோச்சும் உன்னத நாட்டை உருவாக்கப்போவதாக கூறியிருந்தார்.

பொலிஸின் அல்லாது அரசாங்கத்தின் ஊது-குழலாக மாறியிருக்கும் பொலிஸ் ஊடகப் பேச்சாளர் கூறுகிறார் வரலாற்றில் எப்போதும் இல்லாதவாறு தற்போது சட்டம் செயற்படுவதாக. இதற்கு முன்னர் எப்போதுமே பிரதிப் பொலிஸ் மாஅதிபர்கள் கைது செய்யப்ப வில்லையெனவும், பொலிஸ் நிலைய பொறுப்பதிகாரியின் மனைவிமார் போதைப் பொருட்களோடு கைது செய்யப்படவில்லை யெனவும் அவர் கூறுகிறார். வெள்ளை ஆமை சம்பந்தமான பிரச்சினையின் போது பொலிஸார் செயற்பட்ட விதத்தை குறித்து கூறும்போது, பொய் முறைப்பாடு செய்யும் யாராக இருந்தாலும் தராதரத்தை பார்க்காது தண்டனையளிக்கப்படுமெனவும் அவர் கூறினார்.

தொலைகாட்சிகளில் தோன்றும் அமைச்சர்கள்கூட இந்தக் கதையைத்தான் கூறுகிறார்கள். ஜனாதிபதியும் இதைத்தான் கூறுகிறார். இவற்றைப் பார்க்கும்போது அரசாங்கம் சட்ட ஆதிக்கத்தை நிலை

நாட்ட தயாராவதாகத் தெரிகிறது. எமது நாட்டின் நடுத்தர வர்க்கம் எந்நாளும் முனங்கிக் கொண்டிருந்த கருத்தாக்கமாகிய ஒழுக்கம் நிறைந்த நாட்டை உருவாக்க தயாராவதாகக் கூறப்படுகிறது. இது உண்மைதானா என்பதை சிறிது பார்ப்போம்.

சட்டத்தின் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்ற சிந்தனை திடீரெனத் தோன்றியது எப்படி என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதில் பல விடயங்கள் உள்ளன. நவ தாராளமய தந்திரோபாயத்தின் கீழ் உலக மூலதனத்தின் பொறியில் இலங்கையை சிக்க வைப்பதற்கு ராஜபக்ஷ சர்வாதிகாரம் தயாராகிறது. 2014ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பித்து ஜனாதிபதி ஆற்றிய உரையை பார்க்கும்போது உலக மூலதனத்தின் மீது அரசாங்கம் நம்பிக்கை வைத்திருப்பது தெரிகிறது. இந்த ஒழுக்கநெறி சம்பந்தமான பிரச்சினையின் பின்னால் அந்த தந்திரோபாயம் மறைந்து கிடக்கின்றது. உலக மூலதனம் நாட்டுக்குள் சும்மா வராது. அது ஒழுக்கத்தையும் முறையான சட்டத்தையும் கேட்டு நிற்கிறது. ஆகவே இந்த சட்டத்தின் ஆதிக்கம் என்பது நவ தாராளமயத்தின் தேவையே.

அது மாத்திரமல்ல பெருமை மிக்க தந்தையாக வேண்டுமென்ற வேட்கை மஹிந்த ராஜபக்ஷவுக்கு இருக்கின்றது. அதன் பிறகு தேசத்தின் தந்தையாக வேண்டுமென்ற ஆசை அவருக்கு. ஒவ்வொரு தந்தையும் பிள்ளைகளை கண்டிப்பதோடு சட்டங்களை போட்டு ஒழுக்கத்தைப் பற்றி கூறுவார்கள். அப்படிச் சொல்லும் தந்தைமார் ஒழுக்கமில்லாமல் இருப்பது பிரச்சினையல்ல. மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் தேசத்

தந்தை பாத்திரத்தின் மனோவியல் நடவடிக்கைக்கு சட்டம் ஒழுக்கம் பற்றிய பேச்சுக்கள் கட்டாயமாகத் தேவைப்படுகிறது. அந்த வகையில் பார்க்கும்போது இது சர்வாதிகாரத்தின் தேவைதான். இருபக்கத்தினதும் தேவை சமமாகவே இருக்கிறது.

அரசாங்கம் ஒழுக்கநெறியை ஏற்படுத்தப்போவது பொது சமூகக் கண்ணோட்டத்தில், அதிகார மமதையின் கண்ணோட்டத்தில். புத்தகத்தில் உள்ளதைப்போன்று அரசியல் அதிகாரம் படைத்தவர்களாலேயே சட்டங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. நீதிமன்றம் சட்டத்திற்கு விளக்கமளிக்கிறது. அரசாங்கம் முதன்முதலில் தன்னால் தயாரிக்கப்பட்ட சட்டத்தை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு அதிகாரத்தை நிலைநாட்டிக் கொ

ண்டது.

செய்யப்பட்டனர். சிங்களக் கவிஞர்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர். பிரதம நீதியரசர் பதிவியிலிருந்து சிராணி பண்டாரநாயக்கா தூக்கப்பட்டமைதான் இந்த யுத்தத்தின் உச்சக்கட்டம்.

இப்போது சட்டத்தை உருவாக்குவது மட்டுமல்ல, சட்டத்திற்கு விளக்கமளிக்கும் அதிகாரமும் அரசாங்கத்தின் கைகளிலேயே உள்ளது. அப்படியான சட்டத்தின்

எமது குடும்ப சட்டமும் சட்டத்தின் ஆதிக்கமும்

“ சட்டத்தின் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்ற சிந்தனை திடீரெனத் தோன்றியது எப்படி என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதில் பல விடயங்கள் உள்ளன. நவ தாராளமய தந்திரோபாயத்தின் கீழ் உலக மூலதனத்தின் பொறியில் இலங்கையை சிக்க வைப்பதற்கு ராஜபக்ஷ சர்வாதிகாரம் தயாராகிறது. 2014ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பித்து ஜனாதிபதி ஆற்றிய உரையை பார்க்கும்போது உலக மூலதனத்தின் மீது அரசாங்கம் நம்பிக்கை வைத்திருப்பது தெரிகிறது. இந்த ஒழுக்கநெறி சம்பந்தமான பிரச்சினையின் பின்னால் அந்த தந்திரோபாயம் மறைந்து கிடக்கின்றது. ”

அதிகாரத்தை உறுதி செய்து கொள்வதற்காக அனைத்து சட்டங்களையும் தகர்த்தது. அதற்காக இரத்த ஆறுகள் ஓடவிடப்பட்டன.

லசந்த விசும்பாங்கவில் தொடங்கி சக்தி தொலைக்காட்சி நிலையம் தீ வைக்கப்பட்டது வரை ஊடகங்கள் தாக்கப்பட்டன. லலித், குகன் போன்ற அரசியல் செயற்பாட்டாளர்கள் காணாமல் போயினர். ஜெயபாலன் போன்ற கவிஞர்கள் கைது

ஆதிக்கத்தை உருவாக்குவது அரசாங்கத்திற்கு பிரச்சினையல்ல. இது எப்படியென்றால், யுத்தத்தில் வென்றவர்கள் நிராயுதபாணி நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதைப் போன்றதாகும். எப்போதும் நடப்பது என்னவென்றால் அதிகாரம் படைத்தவர்கள் ஆயுதங்களை வைத்துக் கொள்ளும் தனி அதிகாரத்தை தங்கள் வசம் வைத்துக் கொண்டு மற்றவர்களை நிராயுதபானிகளாக்குவதைப் போன்றதாகும். ஆனாலும் அதற்கு ஆயுத பரிஹரணம் என்ற அழகிய நாமம் சூட்டப்பட்டுள்ளது. சட்டத்தின் ஆதிக்கம், ஒழுக்கம் போன்றவைகளும் அப்படியான அழகிய நாமங்கள்தான். ஆனால் நடப்பது என்னவோ அதன் மறுப்பக்கம். ஒழுக்கம் நிறைந்த நாடு, சட்டத்தின் ஆதிக்கம் நிறைந்த நாடு உருவாக்கப்பட்டுவிடுமென கனவு காணும் நடுத்தர வர்க்கத்திற்கு நாங்கள் சொல்வது, இந்த சட்டமும் ஒழுங்கும் என்பது அரசியல் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்வது சரீர சுகத்திற்கு நன்மையப்பதாக இருக்கும்.

வலுக்கட்டாயமாக சமூகத்தில் ஒழுக்கத்தை புகுத்த முடியாது. சமூகக் கடமையை பலப்படுத்துவதன் மூலமும், சமூகத்தை புகுத்திவிள்ளவர்களாக மாற்றுவதன் மூலமும் அது சாத்தியமாகும். ஒழுக்கம் தேவையெனில் சமூகத்தில் விழிப்புணர்ச்சி உருவாக வேண்டும். ஒழுக்கமென்பது எப்போதுமே சுயமானது. சட்டமும் ஒழுக்கமும் சமூகத்தின் உள்ளக கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து வெளிவருதே அன்றி வலுக்கட்டாயத்தினால் உருவாக்க முடியாது. சந்தேக நபர்களை நீரில் அழுத்திக் கொல்வதனாலோ, ஆயுதங்களை காட்டுவதற்காக அழைத்துச் சென்று சுட்டுத் தள்ளுவதனாலோ ஒழுக்கத்தை உருவாக்கி விட முடியாது.

அரசாங்கம் சொல்லும் இந்த சட்டத்தின் ஆதிக்கமும், ஒழுக்கமும் பட்டினியால் வாடும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்போது மூடத்தனமாகும், அழுத்தமாகும், தலையிடயாகும். சமூக வளர்ச்சியின் பக்கத்தால் பார்த்தாலும் இது செயற்கையானதாகும். முட்டாள்தனமாகும். முதலில் அநீதியாக அதிகாரத்தை பிடித்துக் கொண்டு சட்டத்தைப் பற்றிக் கூறுபவர்களுக்கு எவ்வித ஒழுக்கமும் இல்லாத நிலையில் வலுக்கட்டாயமாக ஒழுக்கம் என்று பெயர் சூட்டுபவர்களுக்கு ஒரு சமூகத்தை முன்னேற்றப்பாதையில் இட்டுச் செல்ல முடியாது. அப்படிப்பட்டவர்கள் கூறும் எல்லாவற்றுக்கும் தலையாட்டும் சமூகத்தினால் எந்தவகையிலும் முன்னேற முடியாது. ஜனாதிபதியின் வாய்விச்சுக்களையும், பொலிஸ் ஊடகப் பேச்சாளரின் பயமுறுத்தும் பேச்சுக்களையும், அமைச்சர்களின் கேலிப் பேச்சுக்களையும் கேட்டுக் கொண்டு அசையாதிருக்கும் சமூகத்திற்கு நாம் மீண்டும் மீண்டும் கூற வேண்டியது அதுதான்.

தாங்கள் எந்த யுத்தக் குற்றங்களிலும் ஈடுபடவில்லை என்று கூறுகின்ற அரசு, எதைக் கண்டு அஞ்சுகின்றது? புலிகள் மட்டும் தான் யுத்தக் குற்றங்களைச் செய்ததாகக் கூறும் அரசு, சுயாதீனமான விசாரணையை நடத்த வேண்டியது தானே!! ஆக இதைத் தடுப்பது எது? சுயாதீனமான விசாரணை என்பது தங்களுக்கான "மின்சார நாற்காலி" என்று கூறுவதன் சாரம், தாங்கள் குற்றவாளிகள் என்பதை ஒப்புக்கொள்வது அல்லவா!!!

அரசு நடந்த குற்றங்களுக்கும்

குறுந்தேசியத்தை மீறி சுயாதீனமாக செயற்பட முடியாமையும், சமூகத்தில் மேலாதிக்கம் பெற்று வந்த மேட்டுக்குடி மனப்பான்மையும் கூட காணாமல் போனவர்கள் பற்றிய அக்கறையினை உருவாக்கி இருக்கின்றது. அதே நேரம் அரசியல்ரீதியான விழிப்புணர்வும், செயற்பாடும் இல்லாமல் போனது மற்றொரு காரணமாகும்.

இலங்கையில் இனமுரண்பாட்டைச் சுற்றி காணாமல் போதல் என்பது, பல தளத்தில் நடந்தேறியது.

1.அரசு நடத்திய சுற்றிவளைப்புகள்,

"மின்சார நாற்காலி" க்கு பின்னாலும்

தனக்கும் தொடர்பில்லை என்றும், தான் குற்றவாளியல்ல என்றும் கூறிக்கொண்டு, எடுக்கப்படும் காணாமல் போனவர்கள் பற்றிய பதிவுகள் உண்மையைப் போட்டுடைக்கின்றது. குறைந்தது 15000க்கு மேற்பட்டவர்களைக் காணவில்லை என்ற விபரங்கள் பதிவாகி இருக்கின்றது. இது கூட முழுமையானதல்ல, மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கை தான். உண்மையில் இவர்களுக்கு என்ன நடந்தது? யாரால் இவர்கள் ஏன் காணாமல் போனார்கள்? இதற்குப் பதில் சொல்வதும், குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுவதும் அரசின் கடமையல்லவா! நாட்டின் பிரஜைகள் பற்றிய அக்கறையற்ற அரசின் செயற்பாடு, அவர்களே இந்தக் குற்றத்தின் பின் இருந்தமை அம்பலமாகியது.

இறுதியுத்தம் தீவிரமாக நடந்த காலத்துக்குப் முன்பின்னாக, காணாமல் போனவர்கள், கைது செய்யப்பட்ட பின் என்ன நடந்தது என்று தெரியாது போன, நீண்ட வரலாறு உண்டு. 35 வருட யுத்தகாலத்தில் 15000 தாண்டியும் இன்னும் பல ஆயிரம் பேரின் நிலை என்னவென்று தெரியாதுள்ளது. ஒரு தலைமுறை இடைவெளியைக் கொண்ட நிலையில், காணாமல் போன உறவினர்களின் குரல்கள் ஒய்ந்து, வரலாற்றுரீதியாக அவர்கள் காணாமல் போயுள்ளனர். என்ன நடந்து விடப்போகின்றது என்ற அவநம்பிக்கையும்,

கைதுகள், கடத்தல்கள், சரணடைந்தவர்கள், யுத்த முனையில் கைதானவர்கள் என்று காணாமல் போனவர்கள் பல ஆயிரம்.

2.புலிகள் தம்முடன் முரண்பட்டவர்கள், மாற்றுக் கருத்துகளைக் கொண்டவர்கள், யுத்த முனையில் கைதானவர்கள், சரணடைந்தவர்களைச் சுற்றி காணாமல் போனவர்கள் சில ஆயிரம்.

3.அரசு மற்றும் இந்தியாவுக்கு ஆதரவாக சீரழிந்த புலியெதிர்ப்புக் கைக்கூலிக் குழுக்களால் காணாமல் போனவர்கள்

4.இந்திய ஆக்கிரமிப்பு காலத்தில் காணாமல் போனவர்கள்.

5.எல்லைப்புற ஊர்காவல் படை, ஆயுதம் ஏந்திய முஸ்லிம் கூலிக்குழுக்கள் மூலம் காணாமல் போனவர்கள்.

6.புலியல்லாத இயக்கங்களினால் காணாமல் போனவர்கள்

இப்படி காணாமல் போனவர்கள் பட்டியல் மிக நீளமானது. மக்கள் இதன் பால் முழுமையான அரசியல் விழிப்புணர்வு கொண்டு, காணாமல் போனவர்கள் பட்டியலையோ, அதற்கான போராட்டங்களையோ நடத்தவில்லை.

தன்னெழுச்சியாக காணாமல் போனவர்களின் உணர்வுகளைக் கடந்து, குறுந்தேசிய மற்றும் பெருந்தேசிய அரசியல் எல்லைக்குள் காணாமல் போனவர்கள் விடையத்தை முடக்கி விடுகின்றனர். மனிதவுரிமை

மீறலாக காணாமல் போனவர்கள் விடையத்தை அணுகாது, தங்கள் குறுகிய அரசியல் எல்லைக்குள் காணாமல் போனவர்களை முடக்கிவிடுகின்றனர். காணாமல் போதலை யார் செய்திருந்தாலும், அவர்களை விசாரணைக்கு உள்ளாக்கி தண்டிக்கப்படுவது அவசியம்.

அரசு செய்ததை மட்டும் சொல்லி தங்கள் மனிதவுரிமை மீறல்களை "மின்சார நாற்காலி" பின்னாலும் ஒழிக்கின்ற மக்கள் விரோத அரசியலே இன்று அரங்கேறுகின்றது. இவை ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்கள். காணாமல் போனதால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் சொந்தப் பாதிப்பில் இருந்து

ஒழியும் மானிட விரோதிகள்

இன்று காணாமல் போனவர்களுக்கான அக்கறை பக்கச்சார்பானதாக, ஒரு தலைப்பட்சமானதாக காணப்படுகின்றது. ஒரு தரப்பு செய்ததை மட்டும் முன்னிறுத்தி முன்னெடுப்பதன் மூலம், மற்றைய தரப்பின் காணாமல் போன செயற்பாடுகளை அரசியல் ரீதியாக ஆதரிப்பதுமாக உள்ளது. இப்படி காணாமல் போனவர்களுக்கான அரசியல் குரல்கள் போலியானதாகவும், புரட்டுத்தன்மை கொண்டதாகவும், மனித விரோதத் தன்மை கொண்டதுமாகும்.

காணாமல் போகச் செய்த அரசியலை குற்றவாளிக் கூண்டில் முன் நிறுத்தி, மீண்டும் ஒரு முறை காணாமல் போகும் சூழல் வராத வண்ணம் தூக்கில் போடுவது அவசியமானது. பெரும் மற்றும் குறுந்தேசியம் சார்ந்து காணாமல் போக வைத்த அரசியல் என்பது, ஒரே தன்மை கொண்டதும் மானிடவிரோதத் தன்மை கொண்டதுமாகும்.

காணாமல் போன அனைவருக்குமாகப் போராடாமல், சிலவற்றுக்காக மட்டும் பக்கச்சார்பாக செயற்படுவார்கள் கடைந்தெடுத்த மானிட விரோதிகளாவர். காணாமல் போக வைத்த தமது தரப்பு அரசியலை ஆதரித்துக் கொண்டு, தனக்கு எதிரான பக்கத்தின் மூலம் காணாமல் போனதை மட்டும் முன்னிறுத்துகின்றவர்கள் காணாமல் போக வைத்த மற்றொரு தரப்புக் குற்றவாளிகள். இவர்கள் காணாமல் போன விவகாரத்தை குறுக்கி விடுகின்ற மானிட விரோதிகள்.

அரசு "மின்சார நாற்காலி" காட்டி மனிதவுரிமை மீறலை முடிமறைக்க,

போராடுகின்ற சூழலை, அரசியல் ரீதியாக ஒட்டுமொத்தமாக காணாமல் போனவர்களுக்காக போராடாத அரசியல் என்பது குறுகியதும், வக்கிரமானதும், மனிதவிரோதத்தன்மை கொண்டதுமாகும்.

இன்று காணாமல் போனவர்களுக்கான அக்கறை பக்கச்சார்பானதாக, ஒரு தலைப்பட்சமானதாக காணப்படுகின்றது. ஒரு தரப்பு செய்ததை மட்டும் முன்னிறுத்தி முன்னெடுப்பதன் மூலம், மற்றைய தரப்பின் காணாமல் போன செயற்பாடுகளை அரசியல் ரீதியாக ஆதரிப்பதுமாக உள்ளது. இப்படி காணாமல் போனவர்களுக்கான அரசியல் குரல்கள் போலியானதாகவும், புரட்டுத்தன்மை கொண்டதாகவும், மனித விரோதத் தன்மை கொண்டதுமாகும்.

அனைவருக்குமான, அனைத்து மனிதவுரிமை மீறலுக்கும் எதிரான பொதுவான அரசியலை முன்னெடுக்காத வரை, காணாமல் போனதால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் அவலத்தையும் போராட்டத்தையும் தங்கள் குறுகிய பிழைப்புவாத அரசியலுக்கு வடிகாலாகவே பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த மக்கள் விரோத அரசியலுக்கு எதிரான போராட்டம் மட்டும் தான், காணாமல் போன அனைத்து மக்கள் சார்பானதும், மக்கள் சார்பான அரசியலுமாகும். காணாமல் போன அனைவருக்காகவும், காணாமல் போக வைத்த அரசியலுக்கு எதிராகவும் போராடுவதையே, மக்களுக்கான வரலாறு கோரி நிற்கின்றது.

8 வருடங்களாக சுயநினைவின்றியபடியே இருந்து கடந்த ஜனவரி மாதம் 11 ம் திகதி இஸ்ரேலிய முன்னாள் பிரதமர் ஆரியல் சரோன் தனது 85 வது வயதில் காலமானார். சியோனிசத்தின் நோக்கங்களுக்காக தனது சேவைக்காலம் முழுவதையும் வழங்கியபடியினால் இஸ்ரேலின் ஹீரோ வாக்கப்பட்டார். ஆரியல் சரோன் மீதான விமர்சனங்கள் “கிரிமினல்” நடவடிக்கையாகுமென வெகுஜன பாதுகாப்பு அமைச்சரினால் விளம்பப்பட்டது. புகழாரங்களும் இரங்கல்களும் சியோனிசத்தின் பிரதான ஆதரவாளர்களான அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஜேர்மனி நாடுகளினால் வாரி வழங்கப்பட்டன. அதேவேளை இரங்கலை தெரிவித்த ஒரேயொரு அரபு நாடு கட்டர் நாடு மட்டுமே. ஏகாதிபத்தியங்களை சுற்றி வெளிப்படையாகவே வணங்கி வலம் வரும் நாடு கட்டர் என்பது தெரிந்ததொன்று தான். பொதுவாக அரபுமக்களும் குறிப்பாக பலஸ்தீன மக்களும் தனது நீண்ட ஆயுட்காலம் முழுதும் சரோன் ஆயுதமே தரித்திராத அப்பாவி பொதுமக்களை கொன்றழித்த கொலைகாரன் அக்கொலைகளுக்கு பொறுப்பானவன் என்றே அறிந்து வைத்துள்ளார்கள். ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச் செயலாளர் பான் கீ முன் கூட தனது இரங்கல் செய்தியில் “காசா பகுதியிலிருந்து இஸ்ரேலிய குடியிருப்புக்களையும், அங்கிருந்த இராணுவ துருப்புக்களையும் விலக்கிக் கொள்ளும் வரலாற்று முக்கியமானதும் மனவலிதருவதுமான முடிவினை அரசியல் துணியோடும் தீர்க்கமாயும் முன்னெடுத்தவர் சரோன்” என்றார்.

ஆனால் திரு. முன் ஒன்றை நினைவிற் கொள்ளவேண்டும். 1967 ம் ஆண்டு போருக்குப் பின்னான காலத்திலிருந்து இஸ்ரேலினால் அத்துமீறி ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களிலிருந்து இஸ்ரேலை விலத்திக் கொள்ளுமாறு பணிக்கும் இஸ்ரேலின் இவ்வாறான நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான பற்பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிய ஜக்கிய நாடுகள் சபை என்ற அமைப்பின் பிரதிநிதி தான் என்பதை அவர் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் எல்லாத் தீர்மானங்களையும் இஸ்ரேல் உதாசீனம் செய்ததற்கு பொறுப்பானவர் சரோன். இருந்தபோதிலும் ஜ.நா பொதுச் செயலர் சரோனுடைய அரசியல் துணிவுக்கும் அரசியல் வாழ்க்கைக்கும் ஒப்புதல் செய்தி இரங்கல் மூலம் அனுப்புக்கின்றார். முன் செய்யவேண்டியது என்னவெனில் வளமான நாடுகளால் விசேடமாக அமெரிக்காவினால் மேற்கொள்ளப்படும் அழுத்தங்களுக்கு எதிரான ஜ.நா.வின் முடிவுகளையும் தனது சொந்த ஜ.நா அமைப்பையும் காவாந்து பண்ணுவதற்கான அரசியல் துணியை தான் முதலில் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

விலகியிருத்தல் என்ற 2005 ம் ஆண்டில் எடுக்கப்பட்ட முடிவிற்காக பிரிட்டன், ஜேர்மன் பிரதமர்கள், சரோன் “சமாதானத்தின் புருஷன்” எனப் பாராட்டுகளை வீசினார்.

ஆனால் 9 வருடங்களுக்கு பிற்பாடு தான் புரிந்தது இஸ்ரேலின் இந்தக் காசாப் பகுதியிலிருந்தான பகுதியான பின்வாங்கல் என்பது ஜெருசலேம் மற்றும் மேற்குக் கரை பகுதிகளை கைப்பற்றுவதற்கான ஆக்கிரமிப்பு விரிவாக்கத் திட்டத்தின் ஒரு முன்னோட்டம் தான் என்பது. 8000 இஸ்ரேலிய குடியிருப்பாளர்களை காசாவிலிருந்து விலக்கி கொண்டதை இன்னும் பலமடங்காக ஈடுகட்டும் வகையில் கிட்டத்தட்ட நான்கு மடங்கு எண்ணிக்கையுள்ள இஸ்ரேலிய அத்துமீறிய குடியிருப்பாளர்கள் மேற்குக் கரைக்கு சரோனால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். இது சரோனுடைய மேற்குக் கரையின் பெரும்பகுதியை கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற தனிப்பெரும் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியை ஸூர்த்தி செய்திருந்தது. இத் திட்டத்திற்காகவே போனால் போகட்டும் என்று வெறும் போக்குக்காக விலத்திக் கொள்ளப்பட்ட பகுதிகள் தான் தொலைவு தூரத்தில் எங்கோ மூலைகளில் கைப்பற்றப்பட்டிருந்த பிராந்தியங்களிலிருந்து சிறிய இஸ்ரேலிய குடியேற்றங்களாகும்.

ஆரியல் சரோன் (உண்மையான பெயர் சைனர்மான்) பலஸ்தீனத்துக்கு குடிபுகுந்த ஒரு யூதனின் மகன். 1942 இல் 14 வயதில் காட்னா என்ற துணை இராணுவ இளைஞர் பட்டாலியனிலும், அதன் பின்னர் ஹகன்னா என்கின்ற மக்களால் அஞ்சப்பட்ட சியோனிச தலைமறைவுப் பட்டாலியனும் சரோன் இணைந்திருந்தார். 1948 இல், போருக்கு முற்பட்ட காலத்தைய பலஸ்தீனத்தின் 78 சதவீதமான பகுதிகளை இஸ்ரேலுக்காக வெற்றிகொண்ட போரிலே சரோன் போரிட்டான். போர் முடிவில் பலஸ்தீன அகதிகள் தங்கள் வீடுகளுக்கு திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். இஸ்ரேல் இந்த “ஊடுருபுவர்களை” வராமல் தடுத்து நிறுத்துவதற்காய் தனது இராணுவத்தை ஏவி மிகவும் பரந்தளவிலான தாக்குதலை நடாத்தி படுகொலை செய்தது. சரோன் 101 என்ற இலக்கமுடைய கொமான்டோ யூனிற்றுக்கு தலைமை தாங்க நியமிக்கப்பட்டான். இந்தக் கொமான்டோ யூனிற் பலஸ்தீன கிராமங்களில் கூட்டுத் தண்டனை நிறைவேற்றுவதற்கு பொறுப்பானதான இருந்தது. அப்படிப்பட்ட ஒரு தாக்குதல் தான் குபியா என்ற மேற்கு கரை பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள சிறிய கிராமத்தின் மீது நடாத்தப்பட்டதாகும். 14 ம் திகதி ஒக்டோபர் மாதம் 1953 ம் ஆண்டு சரோனுடைய யூனிற் எந்தப் பாதுகாப்புமற்ற கிராமத்தைத் தாக்கி 45 வீடுகள் மற்றும் ஒரு பள்ளிவாசல், ஒரு பாடசாலையை அழித்து நாசமாக்கியது. வீடுகளைச் சுற்றி புதைக்கப்பட்டு வெடிக்கப்பட்ட கண்ணிகளினால் 69

பலஸ்தீனியர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். கொல்லப்பட்டவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் பெண்களும் குழந்தைகளுமாவர். அவர்களுடைய உடலங்கள் தேடிக்காண முடியாதபடி கற்குவியல்களுக்குள்ளேயே புதைந்து போயின.

1956 இல் நடந்த போரின் போது சரோன் போர்க் கைதிகளை கொல் என்றும் 49 எகிப்திய கல்வாரி தொழிலாளர்கள் போரில் எந்தப் பங்கும் எடுக்காத சாதாரண பொதுமக்களான அவர்களை படுகொலை செய்யவும் உத்தரவிட்டான். இதே ஆண்டின் பிற்பகுதியில் சரோன் “ஹான் யூனிஷ்” படுகொலைகளுக்கு பொறுப்பானவன் ஆனான். இப் படுகொலைகளில் 135 உள்ளூர் வாசிகளும் 140 அகதிகளும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். சரோன் மூன்று பரகுட் படையணிகளுக்கு தலைமை தாங்கி காசாப்பகுதியின் நகரத்தினை கைப்பற்றி இப்படுகொலைகளை நடத்தி முடித்தான். பலஸ்தீனிய ஆண்கள் அவர்களுடைய வீடுகளில் வைத்தும் வரிசையாக நிறுத்தி வைத்தும் சுட்டுப் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள்.

1967 ம் ஆண்டில் இஸ்ரேலுக்கு கிடைத்த வெற்றிக்குப் பின்னர், சரோனால் கைப்பற்றப்பட்ட காசா நகரத்துக்குஇராணுவ கவர்னராக நியமனம் பெற்றான். கொடுமான ஈவிரக்கமற்ற இரும்புப்பிடிக்குள் காசாவை நிர்வகித்த

எல்லைக்குட்பட்ட பிரதேசங்களை இஸ்ரேலுடன் இணைத்துக் கொள்ளவும் மேற்கு கரை (வெஸ்ட் பாங்) யினை கூறு போடவும் என விசேடமாக தயாரித்ததே இத்திட்டம் என அவனாலேயே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதே இத்திட்டம். யூரி ஆவ்னெரி என்ற நேர்மையான இஸ்ரேலிய அரசியல்வாதி பின்நாட்களில் சமாதானத்துக்கான செயற்பாட்டாளராக தன்னை மாற்றிக் கொண்டவர் சரோன் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,

பலஸ்தீன நிலப்பரம்பலை ஊடறுத்துத் துண்டாடி இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமான நிலத்தொடர்ச்சியற்றிருக்கும் பகுதிகளாக்கி இடைப்பகுதிகளில் அவற்றைச் சுற்றிவளைத்திருக்கும் பாங்கில் இராணுவ மற்றும் இஸ்ரேலிய குடியிருப்புகளையும் அக்கம் பக்கமாய் உருவாக்கி, வெளியுலகத்தின் தொடர்புகள்துண்டிக்கப்பட்ட ஒரு தொடர்ச்சியற்ற பலஸ்தீனத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பதே சரோனினது முயற்சியாகவிருந்தது எனக் கூறுகிறார்.

1982 ம் ஆண்டு சரோன் இஸ்ரேலின் பாதுகாப்பு அமைச்சராகின்றான். உடனடியாகவே லெபனானை ஆக்கிரமிக்குமாறு தனது இராணுவத்துக்கு உத்தரவு இடுகின்றான். இந்த ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கையின் போது 20,000 மட்டில் பொதுமக்கள் பலி கொல்லப்பட்டார்கள். சரோன் தன்னந்தனியே எடுத்த நடவடிக்கையல்ல

இஸ்ரேலிய சரோனின் மரணம்

சரோன் 160,000 அகதிகளை இடம்பெயர வைத்தும் 100 பலஸ்தீனிய வீடுகளை இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சந்தேகிக்கப்பட்டவர்களை படுகொலை செய்தும் மேலும் 700 பேர்களை கைது செய்தும் தனது கொடுந்ததை நிறுவினான்.

1967 ம் ஆண்டின் மோதல்கள் முடிவுக்கு வந்ததன் பின்னர் இஸ்ரேல் கிழக்குப் பலஸ்தீன சுற்றுப்புறப்பகுதிகளை இணைத்துக் கொள்ளவும், கோலான் பீடத்தையும் மேற்குக் கரை மற்றும் காசவினையும் கைப்பற்றவும் முடிவெடுத்தது.

ஜ.நா விலத்திக் கொள்ளுமாறு உத்தரவிட்டபோதும், அமெரிக்கா அதனை எதிர்த்து இஸ்ரேலுக்கு ஆதரவளித்தது மட்டுமல்லாமல் 3 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை வருடாந்த நிதி உதவியாக அளித்து கட்டிடத் தொகுதிகளை கிழக்கு ஜெருசலேம் சுற்றுப்பகுதிகளிலும், கோலான் பீடப்பகுதிகளிலும், மேற்கு கரையிலும், காசாவிலும் உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு இஸ்ரேலுக்கு ஆவன செய்தது.

1977 இல் இஸ்ரேலிய அமைச்சரவையில் சரோன் நுழைந்ததன் பிற்பாடு, தற்போதைய இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்புக் குடியேற்ற முறைமையை உருவாக்கினான். பெரும்பாலான பலஸ்தீன

இது. இந்த ஆக்கிரமிப்புக்கு அது தொடங்கப்பட்ட போது பெரும்பாலும் ஏகமனதான இஸ்ரேலிய சமூகத்தின் ஆதரவு தரப்பட்டது. மூன்று மாத இஸ்ரேலிய குண்டுவிசீக்களின் பின்னர் (லெபனான் வான்பாதுகாப்பு படைபலம் கொண்டிருக்கவில்லை) பலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கம் லெபனானிலிருந்து தனது போராளிகளை அகற்றுவதற்கு, எஞ்சியிருக்கும் பலஸ்தீனிய பொதுமக்களின் பாதுகாப்பினை சர்வதேம் தனது பொறுப்பின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் முன்வந்தது. ஒரு போர்நிறுத்த உடன்படிக்கை ஒப்புதலானது.

ஆனால் போர்நிறுத்த ஒப்புத்தத்தை மதிக்காமல் அதனை மீறி சரோன் விமானப்பட வானில் பரப்பில் பாதுகாப்பு வழங்க தனது கவச வாகனங்களுடன் தரைவழியாக பெய்ருத்துக்குள் நுழைந்தான்.

கவன வாகனங்கள் சில சபிறா மற்றும் சாற்றில்லா என்ற அகதிகள் முகாமை முற்றுகையிட்டு அவற்றுக்கு சீல் வைத்து முடின.

1982,செப்டம்பர் 16 ம் திகதி சரோன், மற்றும் அன்று அப்பிரதேசத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டினைக் கொண்டிருந்த

14 ஆம் பக்கம் பார்க்க...

அனைத்து நெருக்கடிகளுக்கும் அரசியல் முறைமை மாற்றமே ஒரே தீர்வு

வகையில் தமது மாகாண சபை தேர்தல் பரப்புரைகளை முன்னெடுத்துச் செல்லும் கையறுநிலைமைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளமையாகும்.

யதார்த்தம் என்ன? இன்று எதிரணி கட்சிகளால் மஹிந்தர் அரசுக்கெதிராக முன்வைக்கப்படும் அனைத்துக் குற்றச்சாட்டுகளும், 1948 பெப்ரவரி 4ஆம் நாள் பிரித்தானிய காலனித்துவ எஜமான்களிடம் இருந்து கறுப்பு துரைமாருக்கு சுதந்திரம் என்ற பெயரில் இலங்கையின் ஆட்சி அதிகாரம் கைமாற்றப்பட்டதில் இருந்து ஆரம்பமானது என்பதை சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்டகால வரலாற்றை நோக்கினால் விளங்கிக்கொள்ள முடியும். இந்த நிலமை 1977இல் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா தலைமையிலான ஐ.தே.கட்சி ஆறில்

அண்மையில் நடந்தேறிய வடமத்திய மற்றும் மத்திய மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தலில் பலத்த அடிவாங்கிய ஐ.தே. கட்சி அடங்கலான எதிரணிக் கட்சிகள், மேல் மற்றும் தென் மாகாணங்களுக்கான மாகாணசபை தேர்தல் அறிவிப்பு வெளியானதும் தம்மை சுதாகரித்துக் கொண்டு, இவ்விரு மாகாணசபை தேர்தல்களை ஆட்சிமாற்றத்திற்கான ஆரம்பப் படியாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பிரச்சாரத்தை மக்கள் மத்தியில் தீவிரமாக முன்னெடுத்துச் செல்வதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. விலைவாசி ஏற்றம், ஜனநாயக உரிமை மறுப்பு, குடும்ப ஆட்சி, கட்டுமீறிய ஊழல், வீண்விரயம், அதிகரித்த போதைவஸ்து பரிகரணம், கட்டுமீறிச்செல்லும் வெளிநாட்டுக்கடன், என மஹிந்தர் அரசுக்கெதிரான எதிரணிகளின் குற்றப்பத்திரம் நீண்டு கொண்டே போகிறது. இந்த நிலைமைக்கு முடிவுகட்டி, நாட்டுக்கும் நாட்டு மக்களினதும் சுபீட்சமான எதிர்காலத்திற்காக தற்போதைய மகிந்தர் அரசை தோற்கடித்து அதற்கு மாற்றிடாக ஐ.தே.கட்சி அடங்கலான எதிரணி கட்சிகளின் கூட்டமைப்பை ஆட்சி அதிகாரக்கட்டில் அமர்த்த வேண்டும் என்பதே ஐ.தே.கட்சியினதும் அதன் நேசஅணிகளினதும் கோரிக்கையாக இருக்கிறது. அதாவது தலையிடிக்கு தலையணையை மாற்றுவதுபோல் இன்றைய அனைத்து நெருக்கடிகளுக்கும் ஒரே தீர்வு ஆட்சிமாற்றம்தான் என்னும் கருத்தியல் மிகசாமர்த்தியமாக மக்கள் மத்தியில் திணிக்கப்படுகிறது. உண்மைக்குப்பிறம்பான இக்கருத்தியலை வலுப்படுத்தும் வகையில் சந்தை ஊடகங்களும் பாரிய பங்களிப்பை வழங்கி வருவதையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இங்கு மிகப்பெரிய வேடிக்கை என்னவெனில் இடதுசாரிகளாக தம்மை இனங்காட்டிக்கொள்ளும் போலி சோஸலிஸ்டுகளும், இன்று நாடும் நாட்டு மக்களும் முகம் கொடுக்கும் அனைத்து பிரச்சினைகளுக்கும் ஆட்சி மாற்றம்தான் ஒரே தீர்வு என்ற

“ஆட்சிமாற்றத்திற்கான ஆரம்பப் படியாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பிரச்சாரத்தை மக்கள் மத்தியில் தீவிரமாக முன்னெடுத்துச் செல்வதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. விலைவாசி ஏற்றம், ஜனநாயக உரிமை மறுப்பு, குடும்ப ஆட்சி, கட்டுமீறிய ஊழல், வீண்விரயம், அதிகரித்த போதைவஸ்து பரிகரணம், கட்டுமீறிச்செல்லும் வெளிநாட்டுக்கடன், என மஹிந்தர் அரசுக்கெதிரான எதிரணிகளின் குற்றப்பத்திரம் நீண்டு கொண்டே போகிறது. இந்த நிலைமைக்கு முடிவுகட்டி, நாட்டுக்கும் நாட்டு மக்களினதும் சுபீட்சமான எதிர்காலத்திற்காக தற்போதைய மகிந்தர் அரசை தோற்கடித்து அதற்கு மாற்றிடாக ஐ.தே. கட்சி அடங்கலான எதிரணி கட்சிகளின் கூட்டமைப்பை ஆட்சி அதிகாரக்கட்டில் அமர்த்த வேண்டும் என்பதே ஐ.தே. கட்சியினதும் அதன் நேசஅணிகளினதும் கோரிக்கையாக

ஏற்படுத்தியதுபோல் ஏனைய பிரச்சினைகளுக்கும் மஹிந்தர் தீர்வுகாண்பார் என்ற அதீதநம்பிக்கையில் 2010இல் மீண்டும் ஆட்சி அதிகாரத்தை மக்கள் மஹிந்தரிடம் ஒப்படைத்தனர். நவலிபரல்வாதமும் அதனோடிணைந்த தாராளமயக் கொள்கையையும் கடுகளவும் பிசகாமல் பின்பற்றும் மஹிந்தர் அரசு, 30வருடகால யுத்தத்துக்கு காரணமான தேசியப்பிரச்சினைக்கு தீர்வுகண்டு நாட்டின் நிரந்தர சமாதானத்துக்கு ஏற்புடையதான தேசிய ஒற்றுமையை கட்டியெழுப்புவதில் தோல்வி கண்டுள்ளது. மறுபுறமாக முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக இனவாத நடவடிக்கைகளை கட்டவிழ்த்து விட்டதன் மூலம் முஸ்லிம்களுக்கும்

ஏற்படுத்தியதுபோல் ஏனைய பிரச்சினைகளுக்கும் மஹிந்தர் தீர்வுகாண்பார் என்ற அதீதநம்பிக்கையில் 2010இல் மீண்டும் ஆட்சி அதிகாரத்தை மக்கள் மஹிந்தரிடம் ஒப்படைத்தனர். நவலிபரல்வாதமும் அதனோடிணைந்த தாராளமயக் கொள்கையையும் கடுகளவும் பிசகாமல் பின்பற்றும் மஹிந்தர் அரசு, 30வருடகால யுத்தத்துக்கு காரணமான தேசியப்பிரச்சினைக்கு தீர்வுகண்டு நாட்டின் நிரந்தர சமாதானத்துக்கு ஏற்புடையதான தேசிய ஒற்றுமையை கட்டியெழுப்புவதில் தோல்வி கண்டுள்ளது. மறுபுறமாக முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக இனவாத நடவடிக்கைகளை கட்டவிழ்த்து விட்டதன் மூலம் முஸ்லிம்களுக்கும்

அரசுக்கும் இடையிலான இடைவெளியை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. இந்நிலைமையானது தேசிய இனங்களுக்கிடையில் அமைதியின்மையை அதிகரிக்க செய்யவே உதவும். இவற்றுக்கு அப்பால் நாட்டில் யுத்த நெருக்கடிக் கடியை விஞ்சியதான பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார, பண்பாட்டுரீதியாக பாரிய நெருக்கடிகளுள்ளாக்கி யுள்ளது. மறுபுறத்தில் நாட்டின் பெறுமதிமிக்க நிலுலன்களை பன்நாட்டு நிறுவனங்களுக்கு தாரைவார்த்து வருகிறது. யுத்தபாதிப்புக்குள்ளான வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் வாழ்ந்த பெருமளவான நிலங்கள் பன்நாட்டு நிறுவனங்களுக்கும் பெருமுதலாளிகளுக்கும் தாரைவார்க்கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் தமது வாழ்விடங்களையும் வாழ்வாதாரங்களையும் பறிகொடுத்து நிற்கதிருள்ளாகியுள்ளனர். ஆக நவலிபரல்வாதமும் அதனோடிணைந்த தாராளமயக் கொள்கையையும் பின்பற்றும் ஆட்சிமாற்றங்கள் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகளுக்கு தீர்வை பெற்றுக்கொடுப்பதற்குப் பதிலாக மேலும் மேலும் நெருக்கடிகளை உக்கிரமடையச் செய்துவருகிறது என்பதே உண்மை. சுதந்திரத்துக்கு பின்புறம் 65வருடகால அனுபவம் கற்பித்திருக்கும் பாடம் இதுதான்.

மாற்று என்ன? நவலிபரல்வாதமும் அதனோடிணைந்த தாராளமயக் கொள்கையும் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக இன, மத, மொழி பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதும், அனைத்து மக்களும் சமஉரிமையுடன் வாழக்கூடியதும், தேசிய உற்பத்திக்கு முன்னுரிமை வழங்கும், அனைத்து இனங்களும் தத்தமது மொழி, கலை, கலாச்சார, பண்பாட்டு விழுமியங்களை பேணி பாதுகாக்க ஏற்புடையதுமான புதிய அரசியல் அமைப்பு முறைமை மாற்றத்துக்காக அனைத்து இன மக்களையும் ஒன்றிணைக்க வேண்டியது கட்டாயமாகும். தற்போது நடைமுறையிலுள்ள லிபரல்வாதமும் அதனோடிணைந்த தாராளமய ஆட்சிமுறைமையானது பொருளாதாரரீதியில் மட்டுமன்றி கலை, கலாச்சார, அரசியல், பண்பாட்டுரீதியாகவும் பாரிய சீரழிவுகளை ஏற்படுத்தி வருகிறது. இந்த நிலமை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துச் செல்லும் போக்கையே காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்த முறைமையானது நீடித்துச் செல்லுமாயின், மனிதகுலத்துக்குரிய குணாம்சங்கள் அருகி மிலேச்சத்தனங்கள் தலைதூக்குவதை தடுக்க முடியாததாகிவிடும். தற்போது அன்றாடம் தினசரிகளை நிரப்பும் செய்திகளாக காணப்படுபவை கொலை, கொள்ளை, மனிதத்துவத்தை மலின்படுத்தும் மிகமோசமான பாலியல் வல்லுறவு சம்பவங்கள் தொடர்பான செய்திகளேயாகும். இவ்வாறான செய்திகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துச் செல்வதையே அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. ஆட்சி மாற்றத்தால் இந்த நிலைமைக்கு முடிவுகட்ட முடியாதென்பது வெள்ளிட மலையான உண்மை. எனவே புதிய அரசியல் முறைமை மாற்றத்துக்காக அனைத்து இன மக்களும் ஒன்றிணைய வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

41/32, கெந்தவேனவத்தை, தெபாணம, பன்னிபிட்டிய.
தொலைபேசி/தெலைநகல்: 094-113185692
mpssrilanka@gmail.com, http://www.peoplesstruggle.com

கொழும்பு யாருக்கு சொந்தம்?

மேல் மற்றும் தென் மாகாணத்திற்கான தேர்தல் பிரச்சாரங்கள் சூடு பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்தில், முக்கியமாக மேல்மாகாணத்தை கைப்பற்றும் நோக்கில் இலங்கையின் முதலாளித்துவ அரசியில் கட்சிகள் நிறைவேற்ற முடியாத வாக்குறுதிகளை அள்ளி வீசி வாக்கு கொள்ளையில் இறங்கியிருக்கின்றன.

கடந்த வடமேல் மாகாண சபைக்கான தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிலிருந்து ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர கூட்டமைப்பிற்கு விலைபோன தயாசிரி ஜயசேகர பெரும்பான்மையான விருப்பு வாக்குகள் பெற்று மாகாண சபையின் முதலமைச்சராகியுள்ளார். தனது நாய்கூட ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர கூட்டமைப்பிற்கு செல்லாது என்று கூறிய தயாசிரி இன்று ஐ.ம.ச.கூ.ல். அவரது நாய் வீட்டில்.

மேல் மாகாண சபைக்காக ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர கூட்டமைப்பின் சார்பில் பயங்கர இனவாதியாகிய, ஹெல உருமய கட்சியின் உதய கமமன்பில் சுதந்திர கூட்டமைப்பின் குழுத் தலைவராக களமிறக்கப்பட்டுள்ளார். இப்படியான இனவாதியை அரசாங்கம் களமிறக்கியிருப்பது எதற்காக என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இல்லாமலாகக் கூடிய முஸ்லிம் வாக்குகளுக்குப் பதிலாக சிங்கள வாக்குகளை பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஒரு பகடைக்காயாகவே இவர்களத்தில் இறக்கப்பட்டுள்ளார்.

ராஜபக்ஸ் சர்வாதிகாரத்தால் முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்ட இன்னல் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கு நல்தொரு பாடம் படிப்பிக்க வேண்டும் என கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் முஸ்லிம் மக்களை ஏமாற்றி வாக்குகளை கொள்ளையடிப்பதற்காக இரண்டு முஸ்லிம் கட்சிக்கள் களத்தில் இறங்கியுள்ளன. இவர்கள் சிங்கள இனவாதத்திற்குப் பதிலாக முஸ்லிம் இனவாதத்திற்கு நன்றாகவே தூபமிடும் வேலையை செய்வார்கள். தமிழ் மக்களின் மீட்புக்கான வீர மறவர்கள் தாங்கள் தான் என்ற தோரணையில், வாய்ச்சவாடலைத் தவிர வேறொன்றையுமே சாதிக்க வக்கில்லாத மனோ கணேசன் தலைமையிலான மேலக மக்கள் முன்னணி தமிழ் மக்களின் வாக்குகளை இலக்காகக் கொண்டு களத்தில் இறங்கியுள்ளது.

இதை தவிர அரசாங்கத்தின் சார்பாகவும், எதிர்க் கட்சியின் சார்பாகவும் சிறுபான்மை சமூகத்தை சேர்ந்த சில வேட்பாளர்கள் களமிறக்கப்பட்டுள்ளனர். இதுவரை காலமும் சோஷலிஸ்ட் போர்வைக்குள் புகுந்துக் கொண்டிருந்த மக்கள் விடுதலை முன்னணி தனது வேஷத்தை களைத்து விட்டு நவ தாராளமயத்திற்கு முட்டுக் கொடுக்கும் நோக்கத்தோடு தேர்தல் களத்தில் இறங்கியிருக்கிறது. ஏதாவதொரு முதலாளித்துவ கூட்டணிக்கு முட்டு கொடுத்துக் கொண்டு வயிறு வளர்ப்பது மாதிரிமே இவர்களது நோக்கமாக இருப்பது சமீபத்திய அவர்களது நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது தெரிகிறது. அவர்களது கொள்கைப் பிரகடனத்தை பார்த்தல் இதனை நன்றாகவே அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே இந்த தேர்தலில் யார் வென்றாலும் அது இனவாதத்திற்கு கிடைத்த வெற்றியாக இருக்குமெயல்லாது ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் முஸ்லிம் சிங்கள மக்களின் வெற்றியாக இருக்காது. "கொழும்பு எங்களுக்கே" என்று சுதந்திர கூட்டமைப்பும், "கொழும்பு எங்களுக்கே" என்று ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் ஒருபுறம் கோஷமெழுப்பிக் கொண்டிருக்கும்போது, மறுபுறம் "கொழும்பு எங்களதே எங்களை இங்கே நிம்மதியாக வாழவிடுங்கள்" என்று கொழும்பு வாழ் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கோஷ மெழுப்புகிறார்கள். இது தான் உண்மையான கோஷம். கொழும்பு, கொழும்பில் வாழும் சிங்கள தமிழ் முஸ்லிம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சொந்தமானதாகும். இது எந்த அரசியற் கட்சிக்கம், சர்வாதிகாரத்திற்கும் சொந்தமானதல்ல. கொழும்பில் பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்த மக்கள் அங்கிருந்து விரட்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் படாதபாடுபட்டு உழைத்து கட்டிய வீடுகள் அவர்களது கண்முன்னாலேயே தரைமட்டமாக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் குடியிருந்த நிலம் பல்தேசியக் கம்பனிகளுக்கும், உள்நாட்டு வெளிநாட்டு முதலாளிகளுக்கும் தாரை வாரக்கப்படுகின்றன. மாடிவீட்டு குடியிருப்புக்கள் கட்டித்தரப்படுமென வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டாலும், இதுவரை எந்த மாடிவீட்டுக் குடியிருப்புகளிலும் அவர்களுக்கு வீடுகள் வழங்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் முஸ்லிம் சிங்கள மக்கள் அங்கிருந்து விரட்டப்பட்டு, உள்நாட்டு வெளிநாட்டு முதலாளிகளின் சொர்க்குரியாகவும், உலக சூதாடிகளின் உல்லாசுரியாகவும் கொழும்பை மாற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகள் மும்முறமாக செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. கொழும்பு கொழும்பு மக்களுக்கு இல்லாமலாக்கப்பட்டு வருகிறது.

கொழும்பு வளாதமுல்லையில் குறைந்த வருமானமுடைய மக்களின் வீடுகளிலிருந்து அந்த மக்களை வெளியேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அவர்களை அங்கிருந்து வெளியேற்றாமலு பல வழிகளில் அச்சுறுத்தப்படுகின்றனர். ஆட்களை கடத்திச் செல்லும்வரை இது பரவலாகியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேறு இடங்களில் மாற்று வீடுகள் தருவதாக அரசாங்கம் கூறினாலும், அது குறித்து மக்கள் பல்வேறு கேள்விகளை எழுப்புகின்றனர். வீடுகளில் இடவசதிகள் போதாமை, பிரவேசிப்பதில் உள்ள பிரச்சினை, கலாச்சாரப் பிரச்சினை, கட்டடத்தின் தரம் குறித்த பிரச்சினை. சுகாதாரப் பிரச்சினைகள் போன்றவை முக்கிய பிரச்சினைகளாக இருப்பதாகக் கூறும் அவர்கள், தாங்கள் முன்பிருந்த வீடுகளைவிட இவை சிறியதாகவும் தரக்குறைவாகவும் இருப்பதாகக் கூறுகின்றனர். இவற்றை அரசாங்கம் பெய்யெனக் கூறினாலும் அதுதான் உண்மை.

இவற்றுக்கு மத்தியில் மாடு அறுப்பதற்கு எதிராக சிங்க ராவய என்ற இனவாத அமைப்பு ஏற்பாடு செய்திருந்த உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தில் செய்தி சேகரிப்பதற்குச் சென்ற இரண்டு ஊடகவியாளர்களை சிங்கள ராவயவின் எருமைகள் கடுமையாக முட்டிக் காயப்படுத்துகின்றன. மாடுகளுக்கு கருணை காட்டும் மாட்டு ராவய மனிதர்களை மிலேச்சத்தனமாக தாக்குகிறது. ஆகவே, இந்த தேர்தலில் வாக்களிக்கக் காத்திருக்கும் மக்கள் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலையேற்றம், இலவசக் கல்விக்கு சாவுமணி, போக்குவரத்துக் கட்டண உயர்வு போன்ற விடயங்களோடு சேர்த்து, கொழும்பு, கொழும்பு மக்களிடமிருந்து பறிக்கப்படுவதைப் பற்றியும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நடக்கவிருக்கும் மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல்களில் நீலம், பச்சை, சிகப்பு, மஞ்சள் ஆகிய எந்தக் கட்சிக்கு வாக்களிப்பது என்ற கருத்துக் கணிப்பில் ஈடுபடாது, இவர்களில் யார் வெற்றி பெற்றாலும் நவ தாராளமய முதலாளிகளே வெற்றி பெறுவார்கள் என்பதை உணர வேண்டும். இந்த இனவாதிகளையும், தரகு முதலாளிகளையும் நாட்டை விட்டு விரட்டியடிப்பது எப்படி என்பதைப் பற்றி மக்கள் சிந்திக்க வேண்டிய தருணம் இது. அது குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய தருணம் இது. மாற்றீடை தேடுவதற்கான தருணம் இது ஆகவே இத்தேர்தலில் சிந்தித்து செயற்படுமாறு அனைத்து வாக்காளப் பெருமக்களையும் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

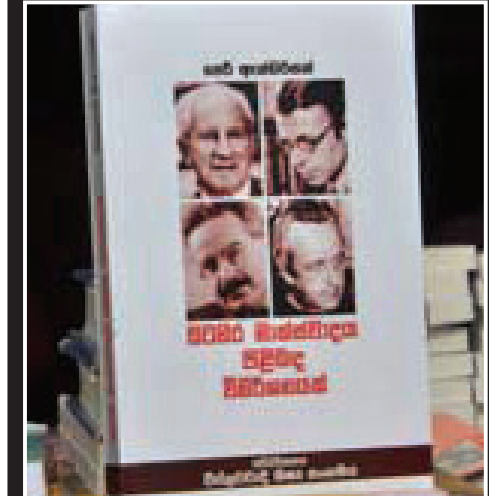

கடந்த பெப்ரவரி 22ஆம் திகதி லண்டன் மாநகரில் சம உரிமை இயக்கத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட சமஉரிமை இயக்கத்தின் தேவை எதற்க்காக என்ற கருப்பொருளில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் பெரும்பிரளானோர் கலந்துகொண்டனர். கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டோரில் ஒரு பகுதியினரே படங்களில் காண்கிறீர்கள்.

மகளீர்தினக் கொண்டாட்டம்!

எதிர்வரும் 08ஆம் திகதி சுதந்திர மகளீர் இயக்கம் மகளீர் தினத்தை கொண்டாட தீர்மானித்துள்ளதாக அதன் இணைப்பாளர் ஹேமாமாலினி தெரிவித்தார். கட்டுநாயக்கா சுதந்திர வர்த்தகவலயத்தில் நடைபெறவிருக்கும் இந்நிகழ்வில் புகைப்பட கண்காட்சி, வீதி நாடகம், ஆகியநிகழ்ச்சிகளுடன் கனவில் இருந்தும் அடக்குமுறையிலிருந்தும் விடுபடுவதானால் என்னும் தலைப்பில் ண்டு பிரசுரம் ஒன்றும் வினியோகிக்க இருப்பதாக அதன் இணைப்பாளர் ஹேமாமாலினி அபேரத்னா தெரிவித்தார்.

புரட்சிகர மாணவர் இயக்கத்தின் மேற்கத்திய மார்க்ஸ்வாதம் பற்றிய நூல்

பெரி அன்டஸன் எழுதியது "Considerations of Western Marxism" சிங்கள மொழியொப்பு புரட்சிகர மாணவர் இயக்கம் வெளியிட்டுள்ளது. கீழ்காணும் விலாசத்தில் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும் 41/32, கந்தகேன வத்த, தெபாணம, பன்னிபிட்டிய. தொலைபேசி , 0713496896.